

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

அதாவது தகுதியுள்ளவர்கள் என்று நான் குறிப்பிடுகிறபோது, நிலுவை இல்லாத உறுப்பினர்கள், புதிய உறுப்பினர்கள் ஆகிய இந்த இரண்டு வகையான உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு கடன் நிதி உதவி அளிக்குமாறு மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கிக்கு அரசு அறிவுறுத்தியுள்ளது. ஆனால் நிலுவையிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு நிச்சயமாக புதிய கடன்கள் வழங்க இயலாது. இவ்வகையில் 1977-78-ல் தகுதியுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் 2,56,000 ரூபாய் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் தகுதியுள்ள உறுப்பினர்கள் இருப்பார்களேயானால், நிலுவை இல்லாத புதிய உறுப்பினர்களாக இருப்பார்களேயானால் நிச்சயமாக மத்தியக் கூட்டுறவு வங்கியினுடைய வாயிலாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற பெரு மக்களுக்கு வறட்சி நிவாரணத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நிச்சயமாகக் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு உறுதி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

6. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு - (தொடர்ச்சி)

(அ) கோரிக்கை எண். 2 - மாநில ஆயத்தீர்வை.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 4 - பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் - நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாநில ஆயத் தீர்வை பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும், நிர்வாகம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது விவாதம் தொடரும்.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட உறுப்பினர்கள் எல்லாம், பேசுகின்றபோது அதிலே இருக்கின்ற சில சங்கடங்களையெல்லாம் சொன்னார்கள். பலர் ஆதரித்துச் சொன்னார்கள். ஒரு முனை வரி வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், பலமுனை வரியை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், கள் குடிப்பதற்கு மட்டும் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். மதுவிலக்குச் சட்டத்தால் அறல்படுத்த முடியாது, பிரச்சாரத்தாற்

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 7]

முடியும் என்று சொன்னார்கள். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்கிறபோது மதுவிலக்கைப் பற்றி முதலிலே நான் பேச வேண்டுமானால் பிரச்சாரத்தாலே மட்டும் முடியாது என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதேபோல் சட்டத்தால் மட்டுமே முடியாது என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்கிறோம். சட்டமும் இருக்க வேண்டும், பிரச்சாரமும் இருக்கவேண்டும், இரண்டையும் சலந்து நீங்கள் பிரச்சாரமும் செய்யவேண்டும், ஆதரவும் கொடுக்க வேண்டும், சட்டமும் அமலில் இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் இது வெற்றிகரமாக நடைபெறும் என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் நான் உங்களுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றை இந்த நேரத்திலே கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியக் துணைக்கண்டத்திலே உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் எண்ணிப்பார்த்தால் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி இந்த மாநிலத்தில் தான் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களைக் குறைவாகச் சொல்வதாக யாரும் கருதக் கூடாது. தமிழகத்திலே தான் இருக்கிறது, இங்கே இருக்கிற விழிப்புணர்ச்சி வேறு எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை என்பதை நான் உறுதியாகவும் தைரியமாகவும் சொல்வேன். அப்படி இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று எண்ணிப் பார்த்தால் இங்கே இருக்கிற அரசியல் தலைவர்கள், அரசியல் கட்சிகள், பொது வாழ்க்கையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய எண்ணங்களைக் கூறுகிறபோது தெளிவாகவும் நிதானமாகவும் இருந்துகொண்டு சொல்வது தான் காரணம். இங்கே கேட்க வருகிறவர்களும் நிதானமாக இருந்து தன்னிலை மறக்காமல் கேட்கிறபோது கருத்து விளக்கங்களைப் பெற்று அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க மாட்டார்கள். மாலை நேசங்களிலே நாம் எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்கிறோம். பிரச்சாரம் செய்யப் போகிறவர்களும், கேட்க வருகிற கூட்டமும் ஒரே மாதிரியாக நிலையாக இருக்கிறபோது தான் நம் எண்ணம் நிறைவேறுகிறது என்பதால் இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே உள்ள எந்த மாநிலத்தினை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி தமிழகத்தைப் போல் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி உள்ள மாநிலம் வேறு எந்த மாநிலமும் இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆகவே மதுவிலக்கு தேவை, ஆனால் சட்டமும் தேவை, நம்முடைய பிரச்சாரமும் தேவை என்பதை நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக எல்லாவற்றையும் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும் கேட்டார்கள். ஆனால் ஒரு முனை வரியிலும், பல முனை வரியிலும் இருக்கிற சங்கடங்களையும் நன்மை தீமைகளையும் அவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து அவர்கள் பேசினார்களா அல்லது ஆராயாமல் சொன்னார்களா இல்லையென்றால் தெரிந்து வேண்டு

1974 ஏப்ரல் 7]

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மென்றே சொன்னார்களா என்று எண்ணிப் பார்க்கிறபோது தெரிந்து வேண்டுமென்றே திரு உத்திராபதி அவர்கள் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதிலே இருக்கிற சங்கடம் என்ன என்றால் ஒரு முனை வரியால் குறைச்சலாக உற்பத்தியாகிற பொருள் எது என்று நன்றாகத் தெரிந்தது சொல்வது, இறக்குமதி செய்கிற பொருள் எது என்று நன்றாகத் தெரிந்துகொள்வது, அதை விற்பனை செய்கிறபோது, அதை பயன்படுத்துகிறபோது அவற்றிற்கு ஒரு முனை வரி போட்டால் தான் இலகுவாக இருக்கும். ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான பொருட்கள், கண்டுகொள்ள முடியாத பொருட்கள் வருகிறபோது ஒரு முனை வரி போட்டால் அது ஏமாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஏழைகளுக்கு எது நன்மை என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் இன்றைக்கு 136 பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரி நான் நேற்றுச் சொல்கிறபோது 325 கோடி ரூபாய் விற்பனை வரியே வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். 57 கோடி ரூபாய் இந்த வருடம் அதிகம் என்று சொன்னேன். அதைச் சொல்கிற போது அந்த 325 கோடி ரூபாயில் 80 சதவீதம் ஒரு முனை வரியில் வசூலிக்கப்பட்டது என்றால் நீங்கள் இப்போது ஏற்றுக் கொண்டிருப்பீர்கள், ஒரு முனை வரி எவ்வளவு அதிகமான பொருட்களுக்கு இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்வீர்கள்.

ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். இப்படி வரிகளைப் போடும் பொழுது அரசுக்கு எது இலாபம், வியாபாரிகளுக்கு எது சங்கடம் இல்லை, உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் எப்படி விற்பனையாகும் என்பதையெல்லாம் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அரசு ஆலோசித்து முடிவெடுக்கிறது என்பதை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருசுவாமிதாஸ் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்பொழுது சுதந்திரப் பார்ட்டியைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது. பலமுனை வரி பெரிய வியாபாரிகளுக்கு நன்மை பயக்குமா, ஒருமுனை வரி நன்மை பயக்குமா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் ஒருமுனை வரி போட்டு விட்டால், பலமுனை வரி என்றால் 50,000 ரூபாய் வருமானம் வரை வரி இல்லை, ஒருமுனை வரியானால் 5 ரூபாய்க்குச் சாமான் வாங்கினாலும் சரி, எத்தனை ரூபாய்க்குச் சாமான் வாங்கினாலும் சரி, 50,000 ரூபாய்க்குக் குறைவாக வியாபாரம் செய்கிற வணிகர்கள் அந்த வரியைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையால்தான் பலமுனை வரி, ஒரு முனை வரி என்னும் பொழுது, சிறு வியாபாரிகளுக்கு பலமுனை வரி நன்மை செய்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

இங்கே பேசும்பொழுது திரு. துரை கலியமூர்த்தி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். பல விஷயங்களைச் சொல்லும் பொழுது அவருடைய நகரத்தைப் பற்றியெல்லாம் சொல்லி, சென்னைக்குக் கூட ஒன்றைச் சொன்னார்கள். சென்னையிலே வணிகவரித் துறை அலுவலகமெல்லாம் நெருக்கமாக இருக்கிறது, போனால் எங்களுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது என்று. ஆனால் திரு. துரை கலியமூர்த்தி அவர்கள், வணிகவரித் துறை அலுவலகத்திற்குச் சென்று அங்கே கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும், ஏன் சொன்னார் என்று நினைத்துப் பார்த்தால் இந்த அரசுக்கு வருமானம் அதிகம் வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாநிலத்திலே இருக்கின்ற பல இடங்களில் வணிகவரித்துறைக்குச் சொந்தக் கட்டடம் இல்லை என்பது உண்மைதான். ஆனால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இப்பொழுதான் கட்டிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இப்பொழுது சில மாதங்களுக்கு முன் விருதுநகரில் பல இலட்ச ரூபாயில் கட்டடம் கட்டி இன்றைக்கு வணிகவரித்துறை அங்கே நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

அதைப்போல, சென்னைக்கும் 74 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு கட்டடம் கட்ட அனுமதி வழங்கியாகிவிட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலத்தான் மதுரைக்கு 37.5 இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு கட்டடம் கட்ட அனுமதி வழங்கி இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல அருமை நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் பல விவரங்களைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பல விவரங்களைச் சொல்கிறபொழுது, அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள், பெரிய பெரியவியாபாரிகளோடு தொடர்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களைத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்வேன், “அதிகாரிகள் தவறு செய்கிறார்கள், நான் நிரூபிக்கிறேன் “என்று சொன்னார்கள், அவைகளைத் தெரிவித்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இப்பொழுதுதான் இந்த ஆண்டு கண்காணிப்புக் குழு (Vigilance Cell) அதிகாரிகள் தவறு செய்தால். அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 டிசம்பர் 7 [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. செல்வராஜ் அவர்கள் பேசும் பொழுது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தைவிட அண்டை மாநிலத்தில் கெமிகல்ஸ் எல்லாம் வரும்பொழுது விற்பனை வரி குறைவாக இருப்பதாலே நமக்கு நஷ்டம் இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அப்படி நஷ்டம் இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம், மற்ற மாநிலத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்துத்தான், அண்டை மாநிலத்தில் எப்படி வரி போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துத்தான் நாம் அவைகளைப் போடுகிறோம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உத்திராபதி அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், உணவுப் பொருள்களுக்கு வரிபோடுகிறார்கள் என்று. நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நெல், அரிசி, கோதுமை, கோளம், கம்பு, ராகி, திணை, வரகு, சாணை, தவிடு, முட்டை, இறைச்சி, மீன் இவைகளுக்கெல்லாம் வரியில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

ஆனால், இவைகளுக்கெல்லாம் வரி இல்லையென்கிற விஷயங்களை எல்லாம் படித்தபொழுது, நீங்கள் ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும், கோழிக்கு வரி இருக்கிறது. முதலிலே அந்த, வரியைப் போடுகிறபொழுது.....

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் தலைமை.)

கால்நடைகளைக் கொண்டு வருகிறபொழுது, வாங்குகிறபொழுது அதை வியாபாரத்திற்காக வாங்குகிறார்களா அல்லது உணவுப் பொருளுக்காக வாங்குகிறார்களா என்று தெரியாமல் சில சங்கடங்கள் இருந்தன என்று முதலிலே தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே, கால்நடைகளுக்கு வரி இல்லையென்று இந்த அரசு தெரிவித்தது. ஆனால், நடுத்தர மக்களும், ஏழைகளும் இங்கே இருக்கிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கேட்டுக்கொள்கிற காரணத்தால், கோழிக்குப் போடுகிற வரியும் இன்று முதல் நீக்கப்படுகிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி நீக்குகிறபொழுது அரசுக்கு நஷ்டம் ரூபாய் 4 இலட்சம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இருந்தாலும் அரசு அதை நீக்குகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றைச் சொன்னார்கள் இங்கே பேசுகிறபொழுது. சினிமா சொட்டகைகளுக்கெல்லாம் ஒட்டுமொத்த வரி (Compound Tax) போடுவதாலே சில நஷ்டங்கள் வருகின்றன என்று சொன்னார்கள். சில பேர்கள் சொன்னார்கள். சினிமாக்களுக்கு ஒட்டு மொத்த வரி (Compound Tax) போடுவதாலே, 2, 3 ஷோவுக்கு வரியைச் செலுத்திவிட்டு 7, 8

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1997 ஏப்ரல் 7]

ஷோ போடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால், இதைப் பார்க்கிற பொழுது, ஒட்டுமொத்த வரி (Compounding Tax) போட்ட பிறகு வரி அதிகமாக வருகிறது. ஆனால், இன்றைக்கு (Local Boards) ஊராட்சி மன்றங்கள், நகர மன்றங்களுக்கு எல்லாம் வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், வருகிற வரியில் எப்படிப் பிரிக்கிறார்கள் என்றால், முனிசிபாலிட்டிக்கு 60 சதவீதம், அரசுக்கு 40 சதவீதம் ஆகப் பிரிக்கப்படுகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் அன்ட் பஞ்சாயத்து, இவர்களுக்கெல்லாம் வருகிற வரியில் 40 சதவீதமும், 60 சதவீதமும் என்று பிரிக்கிறார்கள். ஆனால், எப்படி அதிகரித்திருக்கிறது என்றால் 1977-ல் முனிசிபாலிட்டிஸ் கிரேட் 2, கிரேட் 3 இவைகளுக்கு மொத்தமாக வந்த பணம் ரூபாய் 1,33,73,182. ஆனால், இப்பொழுது வந்தது எவ்வளவு என்றால், ரூபாய் 1,38,22,179.26 பைசா. ஆகையினாலே, இப்பொழுது வந்திருக்கிற விகிதாச்சாரத்தில் அவர்களுக்கு வருகிற பர்சண்டேஜ் அதிகமாகத்தான் வருகிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே போல், பஞ்சாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 1977-ல் ரூபாய் 2,33,26,989 ஆனால், இப்பொழுது வந்திருப்பது, ரூபாய் 3,06,13,240 என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படி வருகிற பொழுது முதலிலே இருந்ததைவிட இப்பொழுது அதிகமாக இலாபம் வருகிறது என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக் பாட்சா அவர்கள் இங்கே இல்லை. ஆனால், இன்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திறமையாகப் பணிபுரியும் அலுவலர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதுதான், 6 மாதங்களுக்கு முன்னால் அப்படி திறமையாக வேலை செய்பவர்களுக்காக, ரூபாய் 1,500 முதல் ரூபாய் 2500 வரையிலும் அதிகாரிகளுக்குக் ரொக்கப்பரிசு கொடுப்பதற்கும் முதலமைச்சருடைய நற்சாட்சிப் பத்திரம் வழங்குகிற முறையிலும் இந்த அரசு திட்டம் உண்டாக்கியிருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, கல்யாண மண்டபங்களுக்கு வரி போட வேண்டுமென்பது. இன்றைக்கிருக்கிற சட்டப்படி கல்யாண மண்டபங்களுக்கு வரி போட முடியாது. அங்கே இருக்கிற (Local Boards) முனிசிபாலிட்டிஸ், கார்ப்பரேஷன் எல்லாம் இன்றைக்கு வரியைப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கெல்லாம் வரியைப் போட முடியாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 7] (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

இப்படி வணிக வரியைப் பொறுத்தவரையிலும், எவ்வளவு அதிகமாக வருவாய் வந்திருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லும் போது, நாங்கள் ஏழை, எளியவர்களிடத்திலே—அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்களை நாங்கள் கசக்கிப் பிழியவில்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பணக்காரர்களிடத்திலேதான் வரி வசூலித்து இருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் இங்கே ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வரியைப் பற்றி பேசுகிறபோது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்—சட்டமன்றத்தில் இங்கே அவர் பேசுகிறபோது சொல்லியிருக்கிறார். அதை நான் அவர் இருக்கிறபோது தான் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தேன். இன்றைக்கு இங்கே அவர் வந்திருக்கிறார் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சொல்கிறார்கள். “என்ன செல்வாக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதோ, பெரிய நில உரிமையாளர்கள் நிலப் பிரபுக்கள் சந்தித்து எந்தவிதமாக செயல்படுத்தப்பட்டதோ எந்த விதமான செல்வாக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இதனால் விவசாய வருமான வரிச்சட்ட முன் வடிவு இங்கே வரவில்லை என்பதை அவர்கள் சொன்னார்கள்.” நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு உங்களுக்கு எல்லாவற்றையும் சொல்ல முடியாவிட்டாலும், உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு 14 நாட்களாக அவசரமாக திடீர் ஆய்வு செய்தது. அது எப்பொழுது என்றால் சட்டமன்றம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிற போது கூட, பிப்ரவரி 22-ம் தேதியும், பிப்ரவரி மாதம் 23-ம் தேதியும், சென்னையில் திடீர் ஆய்வு செய்தது. திடீர் ஆய்வு இது. அதைப்போல நவம்பர் மாதத்திலிருந்து 4 மாதம் வரையிலும் திடீர் ஆய்வு செய்யப்பெற்றது. இதற்கு முன்னால் இப்படிப்பட்ட ஆய்வு யாரும் செய்ததில்லை என்பதை நான் பெருமையோடு இந்த அவையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி திடீர் ஆய்வு செய்ததைக் கணக்கிட்டால் 14 நாட்கள் தான், ஆனால் ஆய்வு செய்யப்பட்ட வியாபார இடங்கள் 109. அந்த வரி எல்லாம் எப்படி வந்தது? ஏழை எளியவர்களை எல்லாம் நாங்கள் கசக்கிப் பிழிந்து வாங்கப்பட்ட வருவாய் அல்ல அது. ஆனால், அப்படி நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று சொன்னால் நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். நான் சொல்வப்போவது இல்லை. சென்னையில் இருக்கிற மிகப் பெரிய நகை வியாபாரி, சென்னையில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய வைர வியாபாரி இவர்களிடத்தில்தான் வரி வசூலிக்கப்பட்டது. பதினான்கே நாட்களில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வசூலிக்கப்பட்டது. அதை நான் சொல்கிறபோது 9,39,80,032 (ஒன்பது கோடியே 39 லட்சத்து எண்பதாயிரத்து முப்பத்திரண்டு ரூபாய்) கணக்கிலே காட்டப்படாத வரி வசூலிக்கப்பட்டது. இது கணக்கிலே வராத காரணத்திற்காக போடப்பட்டது.

(திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

[1979 ஏப்ரல் 7]

இதனால் அரசுக்கு எவ்வளவு வந்தது? சொன்னார்களே இங்கே நாங்கள் சின்ன வியாபாரிகளை கசக்கிப் பிழிகிறோம். என்று—இதை நான் இந்த அவைக்குச் சொல்வதற்கு காரணம், எங்களைப்பற்றி— என்னையும்பற்றி திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அதற்காகத் தான் நான்.....

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். அதற்குப் பிறகு நீங்கள் பேசலாம்.

அரசுக்கு வந்தது மட்டும் எவ்வளவு தெரியுமா? 1 கோடியே பத்தொன்பது லட்சத்து பத்தொன்பதாயிரத்து அறு நூற்று ஐம்பது ரூபாய். இதையெல்லாம் நான் சொல்வதற்கு காரணம் நாங்கள் எப்படி அதையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த அவை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல எனக்கு அதை சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பத்தை இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் உருவாக்கிக் கொடுத்திருப்பதற்காகவும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் உங்களை வந்து பார்த்து வரிகளைத் தள்ளி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன் அவர்களுக்கு.....

திரு. என். சங்கரய்யா மறுபடியும் எழுந்திருக்கிறார்..

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நான் சொல்வதை யெல்லாம் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். நீங்கள் கடைசியில் பேசலாம். வேறு யாராவது வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், நான் மிகத் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சாதிக்க பாட்சா அவர்கள், திரு. அழகர்சாமி அவர்கள், திரு. மாரிமுத்து அவர்கள், திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் எல்லாம் கூட இதே சட்ட மன்றத்திலே சொல்கிறார்கள். பெரிய முதலாளிகள் செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் அவர்களுக்கெல்லாம் என்னவாயிற்று? ஏன் அவர்களிடம் இருந்து வரி வசூலிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டாடா பின்லே விமிடெட், கோயம்புத்தூரில் இருக்கிறது. அவர்கள் இதுவரையில் வரி கட்டிவந்தது எவ்வளவு தெரியுமா? 10 லட்சம், 15 லட்சம்—இது வரி மட்டும். ஆனால் இந்த ஆண்டு எவ்வளவு வந்திருக்கிறது—வசூல் செய்திருக்கிறோம் தெரியுமா—தெரிந்தால் ஆச்சரியம்

1979 ஏப்ரல் 7) (திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்)

படுவீர்கள் 97.75 லட்சம் வரி. ஆனால் இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இங்கே சொல்கிறார்கள். திரு.சங்கரய்யாவைப் பார்த்துச் சொன்னால் அவர்கள் வருவாய்த்துறை அமைச்சரையாவது, முதலமைச்சரையாவது பார்த்து 10 லட்சம் கொடுத்தால் கூட போதுமே என்று கூட அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம்.

(முற்பகல் 11-10)

அது மட்டுமல்ல, உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், கணக்கிலே வராத பணத்திற்கு இது வரையிலும் வரியே கொடுக்கப்படவில்லை. மகாவீர் ப்ளான்டேஷன் விமிடெட், கோயம்புத்தூர் நிறுவனத்திடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது 14 லட்சம், இது வரையில், கடந்த ஆண்டு வரையில் இவ்வளவு இல்லை. அதே போல், கோயம்புத்தூரிலிருக்கிற கூட்டுறவு ஹோல்சேல் சொசைடி—கோவாப்பரேடிவ், கோவாப்பரேடிவ் என்று சொல்விட்டு ஒரு வருஷத்திற்கு 13 லட்சம், 14 லட்சம் என்றுதான் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் என்ன நிலைமை என்றால் அது கோவாப்பரேடிவ் அல்ல. அங்கே ஏமாற்றிக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு எப்படி வசூலித்திருக்கிறோம் தெரியுமா? 83.87 லட்சம் ரூ. 10 லட்சம் கொடுத்து வந்த இடத்தில், இப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் எல்லாம் எப்படி வரி வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் உங்களுக்குச் சொன்னால்தான் நல்லது என்ற அடிப்படையில் சொல்கிறேன். டாட்டா எஸ்டேட்ஸ் இந்தியா, குன்னூர் போன ஆண்டு வரை செலுத்தியது 10 லட்சம். இந்த ஆண்டு அவர்களிடம் வாங்கி இருப்பது எவ்வளவு தெரியுமா? 1 கோடிக்கு 15 லட்சம் குறைவு—85 லட்சம் ரூபாய் வரி வசூலித்திருக்கிறோம். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், யாரும் எங்களை வந்து பார்க்கத் துணிவு கூட இல்லை. இதை நாங்கள் இங்கே மிகமிக தைரியமாகவும் நல்ல தூய்மையோடும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாவேந்தன் பாரதிதாசன் சொன்னதைப்போல் 'எமை நத்துவாய் என எதிரிகள் கோடியிட்டு அழைத்தாலும் தொடேன்'.

நான் பாரதிதாசனைப் போல் கவிஞன் அல்ல. ஆனால் கருத்து வேகத்தில் அவர்களுக்கு நான் பதில் சொல்வேன், எதிரி அல்ல. நான் தைரியமாகச் சொல்வேன். தாயைப் போல ஆண்ட உடையவர்கள் சொன்னாலும், எனை நத்துவாய் என்று சொன்னாலும் தொடமாட்டேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நான் சொல்கிறபோது திரு. சங்கரய்யா போன்றவர்களுக்குப் புரியாது என்றால் அவர்களுக்குப் புரிகிற பாஷையில் சொல்ல வேண்டுமானால் பொதுவுடமைக் கருத்தைச் சொன்ன கார்ல் மார்க்ஸ்—அவர் தவறு செய்யமாட்டார்—அவர் தவறு

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 7]

செய்தாலும், இங்கேயிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களோ, நானோ தவறு செய்ய மாட்டோம் என்பதற்காக மட்டுமல்ல, எந்தெந்த நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருக்கிறோம் என்பதற்காக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனே தவிர, இதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யாருக்கும், எங்களை வந்து பார்க்கக் கூட தைரியம் வரவில்லை. இப்படியெல்லாம் பிடிக்கிறார்கள் என்று என்னிடத்திலே சொல்வதற்குக் கூட தைரியம் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, உங்களுக்குச் சொல்வேன், இங்கே என்னிடத்தில் இருக்கிறது, ஏறக்குறைய 625 பெயர்கள் வைத்து இருக்கிறேன். இவைகளையெல்லாம், ஒவ்வொன்றாகப் பிடிக்க இருக்கிறோம். மேலும் சொல்வேன், இப்படியெல்லாம் இந்த அரசு மேலும் செய்ய இருக்கிறது என்பதை மிக மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே பேசுகிறபோது சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற முறையில் வியாபாரிகளிடமும், அதே நேரத்தில் பொதுமக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் இடையே நல்ல சமூகமான சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் நீக்குவதற்காகத்தான் மாநில “வணிகவரி ஆலோசனைக் குழு” என்று ஒரு கமிட்டி மாநில கமிட்டி என்ற வகையில் அமைக்க இருக்கிறோம். அதற்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் தலைவராக இருப்பார். அதேபோல் மாவட்டங்களில் வணிகவரி ஆலோசனைக் குழு என்று இருக்கும். அந்தக் குழுவில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலைவராக இருப்பார். இதையெல்லாம் இந்த அரசு செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நான் இவைகளையெல்லாம் சொல்லி, இந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இவைகளையெல்லாம் சொல்கிறபோது, யார் யார் எதைச் சொன்னார்களோ, எதைக் குறித்து வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறார்களோ அவற்றிற்கு எல்லாம் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, அவைகளைத் திரும்பப் பெற்று இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பேசும்போது நான் பேசியதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த விற்பனை வரி சம்பந்தமாக நடைபெற்ற விவாதத்தில் நான் பங்குகொள்ளவில்லை. நான் பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது பேசியதிவிருந்து ஒரு விஷயத்தை அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதாவது, விவசாய வருமான வரியைப் பொறுத்தமட்டில் போடப்பட்ட பொறுத்தக் கமிட்டி அதனுடைய அறிக்கையைத் தந்தவுடன்,

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அதைக்கொண்டுவந்து சட்டமாக இந்தத் தொடரிலேயே நிறைவேற்ற இருந்தோம் என்று அமைச்சர் சொன்னார். ஆனால் அந்தக் கமிட்டி தன்னுடைய அறிக்கையைத் தராததால் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர் என். வரதராஜன் என்னிடம் தெரிவித்தார். இன்றைக்குக்கூட, இந்த வருவாய்த் துறை அறிக்கையில் கூட முடிவு இதுதான் என்று தெரியவில்லை. அது ஏன் என்று கேட்டேன். விற்பனை வரி சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கையைப்பற்றி நான் எதுவும் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரர்களே, நான் பேசியது 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 21-ம் நாள் என்று சொல்கிறேன். அவர்கள் பேசிய வரி சம்பந்தமாகச் சொல்கிறேன். அந்தக் குழுவிலே இடம் பெற்றிருக்கிற யாராவது ஒரு உறுப்பினர் வரமுடியவில்லை என்றாலும்கூட, எல்லோருடைய எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காக எல்லோருடைய கருத்தையும் அறிந்து கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு பொறுக்குக் கமிட்டி போய் கொண்டிருக்கிறது. எல்லோருடைய, எல்லாத் தரப்பினுடைய எண்ணங்களையும் தெரிந்து கொள்வதற்காக ஒவ்வொருவரையும் கேட்டுத்தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் இங்கே கூட சொல்வேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் வேண்டியும், விரும்பியும் தள்ளிப்போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்களுடைய நேர்மையில், நல்லெண்ணத்தில் எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது; அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர் எந்த அளவுக்கு இருக்கிறாரோ அதில் 50 சதவீதம் அளவுக்காவது நாங்கள் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் இன்றைக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கிறார்கள். ஒரு கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார்கள். கோபுரத்தில் இருக்கிறார்கள். மிக உயர்ந்த டத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு உயரத்தி லிக்கிறார்களோ அந்த அளவுக்கு எண்ணத்தையும் உயர்த்திக்கொண்டால் அதற்கு கலசம் வைத்ததுபோல் இருக்கும். யார்மேலும் அவதூறு பேசக்கூடாது. பொதுவாழ்கையில் ஈடுபடுகிறவர்கள் தைரியமாக கருத்துக்களை எடுத்துவைக்க முன்வர வேண்டும். இன்றைக்கு பொதுவாழ்கைக்கு நல்ல திறமையானவர்கள், தூய்மையானவர்கள் வந்திருந்தாலும், திறமையான தூய்மையான பலர் வெளியே இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஏன் பொதுவாழ்கைக்கு வரவில்லை என்று எண்ணும்போது அந்த கேள்விக்கு இதுவரையில் என்னால் பதில் காணமுடியவில்லை.

[திரு. எஸ். டி. சோம சுந்தரம்] 1979 ஏப்ரல் 7

ஆனால் இப்போது கிடைத்து விட்டது. யார் வேண்டுமானாலும் யார் மேல் வேண்டுமானாலும் பழி சுமத்தலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் சுமத்தும் போது, யார் வேண்டுமானாலும் பழி சுமத்தலாம் என்ற பதில் இப்போது கிடைத்திருக்கிறது.

திரு. என். சங்கரய்யா : அமைச்சவர்கள் பெரிய அளவில் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். பட்ஜெட்டிலே நான் விற்பனை வரியைப்பற்றி அல்லது ரெவின்யூ இலாக்காவைப்பற்றி அவர்கள் நினைக்கிற மாதிரி தவறாக எதையும் குறிப்பிட்டவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கிற போக்கில் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். வருவாய்த் துறையின் காலதாமதத்தைப் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சொல்லப்பட்டது. உண்மையிலே நிலச் சீர்திருத்த அம்சங்களில் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். பொறுக்குக்குழுவின் கருத்துக்களைச் சீக்கிரம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கட்சித் தலைவராக இருக்கிற எனக்கு உயர்ந்த எண்ணம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். பொதுவாழ்வில் இருக்கிற ஒருவன் ஒரு மாநில அரசின் வரி, வருமானம் பற்றிய கொள்கை சரியான முறையில் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்று எடுத்துரைப்பதில் தவறு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): விவாதம் முடிவுற்றது. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப் படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத்தீர்வை.

திருவாளர் த. வேணுகோபால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்தரராஜன், சி. கோவிந்தராசன், பொ. விஜயராகவன் ஆகியோர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

1979 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்)
பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 2—மாநில ஆயத் தீர்வை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 75,30,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

11-20

கோரிக்கை எண் 4.

பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—
நிர்வாகம்.

திரு. செ. சதாசிவம் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் ப. சுந்தரம், வி. கே. கோதண்டராமன், பொ. விஜயராகவன் ஆகியோர் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும் தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 6,62,18,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 7]

- (இ) கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை.
 (ஈ) கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம்.
 (உ) கோரிக்கை எண் 41—இயற்கை சேற்றங்கள்
 குறித்த துயர் தணிப்பு.
 (ஊ) கோரிக்கை எண் 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.
 (எ) கோரிக்கை எண் 48—ஐமின்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

கோரிக்கை எண் 1.

நிலவரித்துறை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்பேரில், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ நிலவரித்துறை பற்றிய 1ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கையின்பீழ் ரூ. 4,87,29,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

திரு. த. வேணுகோபால் : தலைவரவர்களே, நிலவரி வசூல் செய்வதில் பொது மக்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களுக்கும் இடையே ஏற்படும் கருத்து வேறுபாடுகளைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,87,29,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவரவர்களே, புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட திருச்சி மாவட்டத்திலுள்ள அரவக்குறிச்சி பஞ்சாயத்து யூனியன் எல்லைக்குள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் நிலவரி ரத்து செய்தும் விவசாய வருமான வரியை வசூலிப்பதை நிறுத்துவதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,87,29,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 7]

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, நஞ்சை 3 ஏக்கர், புஞ்சை 6 ஏக்கர் வரையுள்ள நிலங்களுக்கு நிலவரி உள்ளிட்ட அனைத்து வரிகளையும் ரத்து செய்வது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 1—நிலவரித்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,87,29,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

(சு.) கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 5—முத்திரைத் தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ.69,76,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும். ”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, முத்திரைத்தாள் விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக உள்ளதால் விற்பனையாளர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 3—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,76,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, கோர்ட் ஸ்டாம்புகள் பெறுவதற்கு இன்னும் சில நேரங்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்படுவது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 5—முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 69,76,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 7]

உ. கோரிக்கை எண் 41.இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 6,86,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, சென்னையில் வெள்ளம் போன்ற பெருமழையின் காரணமாக தண்ணீர் வடிய புதிய திட்டங்கள் தீட்டுவது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,86,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சதாசிவம் : தலைவரவர்களே, 1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12-ம் நாள் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், அரவக்குறிச்சி பஞ்சாயத்துக்குள் குடகநார் அணை உடைப்பின் காரணமாக உயிர் இழந்த மக்களின் குடும்பத்திற்கு இதுவரை உதவித்தொகை கொடுக்காதது மணல் மேடிட்ட விவசாய நிலங்களின் ஒரு பகுதியை செப்பனிடாதது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,86,000-ல் ரூ.100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. தே. ஞானசிகாமணி : தலைவரவர்களே, விளவங்கோடு சட்டமன்ற தொகுதிக்குட்பட்ட இடங்களில் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளம் மழை காரணமாக ஏற்பட்ட நஷ்டங்களுக்கு உதவிகள் செய்யாதது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 6,86,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 7]

(ஊ.) கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்,

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 15,59,79,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 15,59,79,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்தரராஜன் : தலைவரவர்களே, புதிதாக அமுல்விருக்கும் கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தினால் ஊராட்சி, பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இழப்பை ஈடு செய்ய வேண்டியதின் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 15,59,79,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொர்ணம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 15,59,79,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 7]

எ. கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,00,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும். ”

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 48—ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 8,00,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும். ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைகளில் *மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசு என்ன செய்ய வேண்டும்

(335—376ம் பக்கத்தில் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு இணைப்பு III—ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.)

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இதற்கு முன்னால் அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தியிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவர்கள் சொல்கிற சில விளக்கங்களைச் சுருக்கமாகச் சொன்னால், தங்கள் எண்ணங்களைச் சொன்னால் அரசுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் நன்மையாக இருக்கும். நான் ஒருசில வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் வருவாய்த்துறை என்றால் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகின்ற ஒரு துறை. அந்தத் துறை இன்று கணினித்துப் போயிருக்கிறது. வருவாய்த்துறை தாயாக இருக்கிறபோது பல குழந்தைகளைப் பெற்ற பிறகு அந்தத் தாய் கவனிக்கப்படாமல் கணினித்த நிலையில் இருக்கிறது. ஆனாலும் பொதுமக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாத காரணத்தால் இந்த அரசு அந்தத் துறையின் மேம்பாட்டிற்காக பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். உதாரணமாகச் சொல்லவேண்டும் என்றால் இந்திய துணைக் கண்டம் ஒரு விவசாய நாடு. தமிழ் நாடு, ஒரு விவசாய நாடு. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு விவசாய நாட்டில், விவசாயத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கிற ஏழை எளியவர்கள் சரியாகக் கவனிக்கப்படவில்லை என்று இங்கே பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும்—ஒருவர் 8 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம், 10 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கலாம். ஆனால் பட்டா யார் பேரிலோ இருக்கும். இன்னும் கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கும். இப்படி கூட்டுப் பட்டா இருக்கும்போது, அவர்கள் கடன் வாங்க முடியாது. வங்கிக்கு சென்றாலும் அரசாங்கத்திடம் சென்றாலும் யார் யார் மீது அந்தக் கூட்டுப்பட்டா இருக்கிறதோ, அவர்கள் அத்தனைபேரும் கையெழுத்துப் போட வேண்டும். அப்படி எல்லாம் கடன் வாங்கும்போது பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அது உங்களுக்குத் தெரியும். இந்தச் சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு முந்தய அரசு ராமநாத புரம் மாவட்டத்திற்கு மட்டும் தனியாகப் பட்டா போட்டு, ரெவின்யூ ரெக்டார்ஸ்களையெல்லாம் சரி செய்யவேண்டும் என்பதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டது. அதுவும் ஒரே மாவட்டத்தில் செய்தால் போதாது என்று விட்டுவிட்டது உங்களுக்குத் தெரியும். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற விவசாய நிலப் பரப்பளவு 50,075 சதுர மைல். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த நிலத்திலே இருக்கிறவர்கள் யார் யார் சிறிய விவசாயிகள், யார் பெரிய விவசாயிகள் என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இருந்தாலும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் உதவி செய்ய முடியும். இவைகளையெல்லாம் சரிசெய்வதற்கு அந்த நிலங்களை யெல்லாம் அளந்து, கூட்டுப்பட்டா இல்லாமல், அவைகளையெல்லாம் சர்வே செய்து, கல் போட்டு, பட்டா வழங்கி, பட்டா புத்தகங்கள் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்ய இருக்கிறது. அப்படி செய்கிறபோது அதனால் அவர்களுக்கு ஒருவாக கடன் வாங்க முடியும்.

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1979 ஏப்ரல் 7]

[முற்பகல் 11-30]

நிலம் மாற்றம் செய்ய முடியும். பரிவர்த்தனை செய்ய முடியும். விற்க முடியும். இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையும் நீண்ட காலம் இருந்த எந்த குறைபாடுகளையும் நீக்க முடியும். கிராம மணியக்காரர்கள், கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள் பட்டா போட்டுக்கொள்ள யார் வேண்டுமானாலும் இப்போது போய்ப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். இப்படிப்பட்ட பல சங்கடங்களைப் போக்குவதற்கு இந்த அரசு ஐந்து ஆண்டுகளில் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்களை தனிப்பட்டா செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி கிராமங்களையும் செய்ய வேண்டும். இப்போது நிலங்களுக்கு செய்த பிறகு கிராமங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும். எல்லாவோ கிராமங்கள் இருக்கின்றன. சில கிராமங்களில் ஜனத் தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ஜனத்தொகை குறைவாக இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து கிராமங்களுடைய ஜனத்தொகை வருவாய், நிலப்பரப்பு, இவைகளை எல்லாம் பார்த்து இன்றைக்கு சீரமைப்பு செய்ய இந்த அரசு எண்ணியிருக்கிறது என்பதை சொல்வதோடு—இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் உங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போலவே, 180 வீருந்து 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட கிராமச் சத்திரம் எல்லாம் பாழடைந்து இருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் சரி செய்ய இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சரகத்தைப் பற்றி ஒன்று சொல்ல வேண்டும். தமிழகத்தில் சரகம் (Firka) என்று சொல்லும்போது, ஒரு சரகத்தில் (Firka) 10 கிராமங்கள் இருக்கும், இன்னொரு சரகத்தில் (Firka) 30 கிராமங்கள் இருக்கும். இன்னொரு சரகத்தில் (Firka) 40 கிராமங்கள் இருக்கும். இவைகளையெல்லாம் (பார்க்கிறபோது, அங்கேயிருக்கிற வருவாய் ஆய்வாளர் Revenue Inspector) ஒரு சரகத்தில் (Firka) 10 கிராமங்களைப் பார்ப்பார். ஒரு வருவாய் ஆய்வாளர் (Revenue Inspector) 40 கிராமங்களைப் பார்க்கிறார். இதையெல்லாம் சீரமைத்து சரகத்தை (Firka) பிரித்து, சீரமைப்பது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 750 சரகங்கள் (Firkas) இருக்கின்றன. வருவாய் ஆய்வாளர்களை (Revenue Inspectors) எடுத்துக்கொண்டால் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது. வேலைகள் எதையும் தாலுகா ஆபீஸ்களுக்குச் சென்று நடத்த முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுவதால், இதை சரி செய்வதற்கு இரண்டே ஆண்டுகளில் 350 சரகங்களை (Firkas) அதிகமாக ஏற்படுத்த இருக்கிறோம் என்பதை உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, வருவாய் ஆய்வா

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். டி. சேரமசுந்தரம்]

ளர் (Revenue Inspector) என்கே குடியிருப்பார் என்றால் அவர்களுக்குரியத் தலைமையிடத்தில் இருக்க மாட்டார்கள். என்காவது குடியிருப்பார்கள். கிராமத்து ஜனங்கள் பார்க்கப் போனால் இவர்களை கண்டு பிடிக்க முடியாது. ஆகவே, எல்லா வருவாய் ஆய்வாளர்களும் எல்லா வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளும், அவர்களுக்குரிய தலைமையிடத்தில் இருக்க வேண்டும். என்றுகண்டிப்பாக—அரசு உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இப்படி போடுகிற போது மிக ருறைவாக சம்பளம் வாங்குகின்ற வருவாய் ஆய்வாளர் (Revenue Inspector) எங்கு இருப்பார்கள் என்று கேட்கக்கூடும். ஆகவே தான் வருவாய் ஆய்வாளர்கள் (Revenue Inspector) தலைமையிடத்தில் தங்க வேண்டும் என்பதற்காக இன்று வீட்டு வசதி வாரியம் மூலமாக கட்டிடங்கள் கட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு 200 கட்டிடங்கள் கட்டி முடியும் தருவாயில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டும் 200 கட்டிடங்கள் கட்டப்பட இருக்கிறது என்கின்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கட்டிடம் கட்டுவது மட்டுமல்ல, ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் என்காவது சென்று விடுவார். எங்கு போய் பார்க்க வேண்டும் என்று முன்கூட்டியே, தெரிவிக்க வேண்டும். ஒரு வாரத்தில் இத்தனை நாட்கள் அவருடைய வீட்டில் இருக்க வேண்டும். வீடும் அலுவலகமும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. என்கே போனாலும் சரி போர்டில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போகவேண்டும். எந்தெந்த நாட்கள் வீட்டில் இருக்க வேண்டும், எந்தெந்த நாட்கள் வெளியில் இருக்க வேண்டும் என்ற திட்டங்கள் போடப்பட வேண்டும். நான் இவைகளை எல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், இதைப்பற்றி உங்களுடைய எண்ணங்களை சொல்ல வேண்டும். உங்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்வதற்காகத்தான், இதையெல்லாம் சொல்கிறேன். நீங்கள் பேசும்போது, மாவட்டங்களை எல்லாம் சிறியதாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னீர்கள். நான் சொல்வது மேலேயிருந்து வராமல் கீழேயிருந்து போகவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இவைகளை எல்லாம் கோடிட்டுக் காட்டினேன். அப்போது தான் கீழேயிருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் நன்மைகளைப் பெறமுடியும் என்பதைச் சொல்லி, உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் அரிய யோசனைகளை எல்லாம் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய முன்முயற்சியை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவை தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளில் பிரதானமாக கிராமப்புற மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கக்கூடிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் சம்பந்தமாக முக்கியமாக சில யோசனைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்காய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 7]

அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அளிக்கப்பட்ட அறிக்கையில் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் ஒப்படைப்பு சம்பந்தமாக அவர்கள் ஒரு முன்னுரிமை கொடுத்து, வரிசைப்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அதிலே, ஏழை நிலமில்லாத மக்கள் கடைசி வரிசையிலே 8-வது வரிசையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக நிலமில்லாத அரிசனங்களும், பழங்குடி மக்களும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், முதலிலேயும், இடையிலேயும் 1, 3, 4 வரிசைகளிலே மாஜி ராணுவத்தினர், ராணுவத்திலே இப்போது உள்ளவர்கள், பார்டர் செகியூரிடி போர்சைச் சேர்ந்தவர்களை இதிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் நிலம் அளிக்க வேண்டும். ஆனால், அவர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கச் சிப்பந்திகள். அவர்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை, நிலங்களை அளிக்க மத்திய அரசிலே ஏராளமான பணம் உண்டு. அப்படி இருக்கும்போது, உண்மையிலே இந்த சாகுபடிக்கான நிலங்களைப் பெறுவதற்கு இவர்கள் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகள் 8-வது வரிசையிலே இந்தப் பட்டியலிலே இருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தால், இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சாகுபடி நிலங்கள் கிடைக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி, தங்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி, இதை எடுத்துக் காட்டி, இந்த அரிசன விவசாயிகள், பழங்குடிகளுக்கு அடுத்தாற்போல், இதர ஏழைகள் நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கு இந்த சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்களை ஒப்படைக்கும் முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இந்த அறிக்கையிலே கூட குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஒப்படைப்பு கூடாது, அதைத் தடை செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதற்கு முன்காலத்திலே பெரிய அதிகாரிகள் சிலர் இப்படிப்பட்ட நிலங்களை ஒப்படைப்பு செய்திருப்பதாக சில புகார்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளது. எனவே, அப்படிப்பட்ட புகார்களை அறிந்து, அதிலே உண்மைகள் இருப்பின், அரசாங்கத்திலே உள்ள பெரிய அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட நிலங்களைத் தங்கள் பெயரிலே ஒப்படைப்பு செய்து கொண்டிருந்தால், அவைகளை ரத்து செய்து, உண்மையாகவே தேவைப்படும் ஏழை நிலமில்லாதவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், 1-4-1978 முதல் 31-10-1978 வரையில், 29,707 பேர்களுக்கு 29,746.37 ஏக்கர் நிலங்களை ஒப்படைப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலே உள்ள மக்களுக்கு யார் யார் நிலம் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்காக அந்தக் கிராமத்திலே உள்ள பஞ்சாயத்துக்

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

காரியாலத்திலே ஒரு பிரகரமாக வெளியிட்டால், அதன் மூலமாக உண்மையிலே பயன் அடைந்தவர்களாக இருக்கமுடியுமா, ஏழைகளுக்கு நிலமில்லாதவர்களுக்கு போய்ச் சேர்ந்ததா என்பதை அறிந்து கொள்ளும் வகையிலே, அதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு மனை வழங்குவதிலே 5 பேர்கள் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 250 ரூபாய் என்று ஒரு வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற விலைவாசி உயர்விலே இது சரிப்படாது. இன்று சாதாரணமாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே, கீழ் தஞ்சையிலே ரூ. 7 கூலியாகக் கொடுக்கச் சட்டப்படி பார்த்தால், ஒருவர் 30 நாட்களுக்கு 210 ஆகிவிடுகிறது. அவர் மனைவியும் வேலை செய்தால், இந்த வரம்பை மீறி அவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்க முடியாது. இப்படி இந்த வரம்புக்குள் வாராத ஒரு அபாயம் இருக்கிறது. 5 பேர்களுக்கு அதிகமாக உள்ள குடும்பத்திலே 300 ரூபாய் என்று வரம்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அப்பேர்ப்பட்ட இந்த வரம்பு ஒத்து வராததால், இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை கணிசமான அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆதினம் செய்யக் கூடிய நிலத்தில், ஏற்கெனவே ஒப்படைக்கப்பட்ட காலத்திலே, அந்த நிலத்தை ஆதினம் செய்தவர்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், சர்வே செய்யக்கூடிய நேரத்தில் இன்றைக்கு அதிலே கட்டிடம், குடிசை இருக்கின்றது என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு அந்த நிலத்தை ஆதினம் செய்யவில்லை. அந்த நிலத்திலே அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. எனவே, அவர்களுடைய இந்த தாவாவை சுமுகமான முறையிலே தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு பி.டபிள்யூ.டி. யில் மாநிலப் பாதை அல்லது #தகியப் பாதை ஆகியவற்றில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கூட 1977 ஆண்டு ஜூன் மாதம் 30-ம் தேதி வரைக்கும் அவர்கள் வெளி

[முற்பகல் 11-40]

யேற்றப்படமாட்டார்கள் என்று விளம்பரத்திற்காக அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், அது உண்மையிலேயே அமுல்படுத்தப்பட்டதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அதையும் முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குப் பெரிய அளவில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 ஏப்ரல் 7]

சென்னையிலுள்ள ஆதி ஆந்திரர்கள் முனிசிபல் தொழிலாளர்களாக இருந்து இந்த நகரத்தின் மிகவும் கடுமையான சுகாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதி ஆந்திரர்களுக்கு 750 சதுர அடி நிலம் கொடுக்கப்பட்டு இயன்ற அளவு மனை கட்டிக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் விலை வாங்கப்படுகிறது. இதைச் செய்ய வேண்டுமா என்று அரசாங்கம் சிந்திக்கக் வேண்டும். அவர்களுக்கு இலவசமாக அந்த மனை நிலத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மதுரை நகரத்திலே கீழ் பகுதியில் ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அருகில் 300 சுகாதாரத் தொழிலாளர்கள் காலனி அமைத்துக் கொண்டு மதுரை நகரின் கடுமையான சுகாதார வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் தங்கியிருக்கும் நிலத்திற்குப் பட்டா வேண்டுமென்று கேட்டு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் மனுச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களும், அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அக்கறை செலுத்தி அந்த 300 குடும்பங்களுக்கும் மனைப்பட்டா கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தண்ணீர் வரியைப் பொறுத்த வரைபெரிய குறைபாடு இருக்கிறது. அந்த அறிக்கையில் 1977 செப்டம்பர் போடப்பட்ட ஆய்வுக்குழு இன்னும் அறிக்கை தரவில்லை. முடிவு தெரிந்தவுடன் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே மிக அதிகமாகத் தண்ணீர் தீர்வை வாங்குவதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. விவசாயிகள் அவ்வாறு கூறுகிறார்கள். சீக்கிரத்தில் ஆய்வுக் குழு அறிக்கை கிடைத்து சாதாரண சிறு நிலங்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு குறைந்த கட்டணம் விதிக்கின்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வணிகப் பயிர் வரி என்று போட்டதில் ஒரு பகுதியினருக்கு ரத்து செய்து விட்டார்கள். ஒரு சில பயிர்கள் மீது வணிக வரியை நீக்கி இதையும் விவசாய வருமான வரியோடு இணைத்து மொத்தத்தில் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே விவசாய வருமான வரியில் 10,000 ரூபாய் வரை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் வருமான வரி இருக்கிறது. விவசாய வருமான வரியை பிரதானமான வருவாய்த் துறையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வருமானத்திற்கேற்ப வரி செலுத்துவதுதான் நியாயம். சிறு நிலக்காரர்களைப் பொறுத்த வரை நில வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அடுத்தபடியாக, நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏறத்தாழ ஒரு கோடி ஏக்கருக்கும் அதிகமாக சாகுபடி இருக்கும் மாநிலத்தில் நாம் 18 ஆண்டுக் காலமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தை அமல்படுத்தி வருகிறோம். பல அரசாங்கங்கள் 1961-ம் ஆண்டில் இருந்து 1979 ஆம் ஆண்டு வரை நிலச் சீர்திருத்தத்தை அமல் செய்து வருகின்றன. இன்றைக்கு அறிக்கையில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இப்போது ஏற்பட்டுள்ள நிலைமை என்னவென்றால், நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி கடைசியாக அறிவிக்கப்பட்ட உபரி நிலம் வெறும் 98,334 ஏக்கர்தான். ஒரு கோடி ஏக்கர் சாகுபடியில் உள்ள தமிழ்நாட்டில் 98,334 ஏக்கர் நிலந்தான் உபரி என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை பிரித்துக் கொடுத்திருக்கும் நிலம் 73,805 ஏக்கர்தான். அதைப் பயன்படுத்தியவர்கள் 49,986 பேர்கள்தான். இந்த 49,986 பேர்களுக்கு 73,805 ஏக்கர் நிலங்களைக் கொடுக்கக் கூடிய காரியம் 1961-ம் ஆண்டிலிருந்து 1979 ஆம் ஆண்டு வரை நடைபெற்று இதுதான் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அடையக்கூடிய பலன் என்றால் அவர்களுடைய எதிர் பார்ப்பு எவ்வளவு கீழாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது பல மாநிலங்களிலும் நிலக் குவியல் எவ்வாறு இருக்கிறது என்பதற்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் இவ்வளவு குறைவான அளவுதான் நிலம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும் போது அதைக் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

அதற்கு என்ன காரணம்? 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்று வைத்தால் அது ஒரு சாதாரண அளவு அல்ல. அது சாதாரண ஏக்கர் என்ற முறையில் 12 ஏக்கர் முதல் 60 ஏக்கர் வரை ஒரு குடும்பம் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வருகிறது. 5 பேர்களுக்கு 40 ஏக்கர் கொண்ட குடும்பம் 24 ஏக்கர் முதல் 120 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வருகிறது. அது போக, ஸ்ரீதனம் என்ற முறையிலே 8 ஏக்கர் முதல் 40 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று வருகிறது. குடும்பம் என்று வந்தால் தனிப்பட்ட நபரைக் கூட ஒரு குடும்பம் என்று கருதி அவர்களுக்கும் ஒரு பங்கு எடுத்துக் கொள்கிற நிலைமை இருப்பதால் தான் தமிழ்நாட்டிலே நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் எந்த விதமான பயனையும் கொடுக்கவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, வடபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், அவருக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் 3,911 ஏக்கர் கரும்புப் பண்ணை நிலங்கள் என்று வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி மிகப் பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து அந்த வட்டாரத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும். ஆனால், அப்படிக் கொடுக்கப்படாமல் அந்த விவசாயிகள் ஏமாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 7]

அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஏக்கர் நிலத்தை தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவிடலாம், அந்த கார்ப்பரேஷனைக் கலைத்து விடலாம். கரும்பு வேண்டுமென்றால் அந்த விவசாயிகளே கொடுப்பார்கள். ஆகவே, கரும்பு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாது. கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள இந்தப் பிரச்சினையை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், உபரி நிலத்தை எடுத்தால் அதற்கு நஷ்ட ஈடு 3,500 ரூபாய்க்குமேல் போகாமல் அதுதான் அதிகபட்சம் என்ற முறையிலே எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான சட்டம் இன்னும் கொண்டுவரப் படவில்லை. இந்தக் கூட்டத் தொடரிலேயே அது கொண்டுவரப்பட்டு இதற்கு அதிகமாகப் பெற்றவர்களிடமிருந்து தொகையைத் திரும்பி வாங்க வேண்டும்.

அந்த நிலத்தை யார் பெற்றார்களோ அவர்கள்தான் அந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு யோசனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு 70 ஆயிரத்து சொச்சம் ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு தொகை கொடுப்பது தவிர்க்கமுடியாது என்று சொன்னாலும் கூட அரசாங்கமே அவர்களுக்கு அந்த தொகையைக் கொடுத்து, விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குத்தகை விவசாயிகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கே ஒரு பெரிய பிரச்சினை. 4 லட்சத்து 7 ஆயிரத்து 924 பேர்கள்தான் குத்தகை விவசாயிகள் பதிவுச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள். அது பெரிய குறைவான எஸ்டிமேட். உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டிலே ரொம்பப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். குத்தகைதாரர் பதிவுச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்திலே கிராமங்களிலே பல நிலப்பிரபுக்கள் அவர்களைத் தடுத்து விட்டார்கள். ஒரு கோடி ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடியாகக் கூடிய தமிழ்நாட்டிலே 6 லட்சத்து 13 ஆயிரத்து 843 ஏக்கர் வரைக்கும் தான் பதிவாகியிருக்கிறது. ஆகவே, குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பல பாதுகாப்புச் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட, அந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் இப்போது பதிவுசெய்துகொண்டு இருக்கிற 4 லட்சத்து 7 ஆயிரத்து 924 பேர்களுக்குத் தான் நன்மை அளிப்பதாக இருக்கும். அதுதான் உண்மையா? ஆகவே, நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாகச் சொல்கிறேன். இப்போது இருக்கிற டெனன்ஸி பதிவுச் சட்டத்தை மீண்டும் கால வரம்பை நீட்டித்து அதிகாரிகளைப் போட்டு, பொதுஜன ஸ்தாபனங்கள், விவசாய

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

களின் சங்கங்கள் இவைகளை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்குச் சென்று பக்கத்திலே உள்ள கிராம மக்கள் சொல்கிற வாய் மொழி சாட்சியத்தின் அடிப்படையிலே இவர்தான் நிலத்தை உழுகிறார் என்று சொல்கிற சாட்சியத்தை ஏற்றுக் கொண்டு அந்த அடிப்படையிலே பதிவுசெய்தால் உண்மையாகவே லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களையும் பதிவுசெய்வதற்கும் அதன் மூலம் அவர்களுக்கும் இந்த குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் பயன்படுகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

1955 ஆம் ஆண்டு குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் 4 ஏ பிரிவு நீக்கப்பட்டதைப்பற்றி இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது மட்டும் போதாது. இன்றைக்கு யாராவது ஒருவர் தன்னுடைய நிலம் என்று சொல்லி நில மீட்சி உரிமை இருக்கிறது என்று சொல்லி நிலத்தை வேண்டுமென்று கேட்டால் சாதாரணமாகக் கொடுத்துவிட்டிருப்பாது. அவர் நிலத்தின் மூலம் உள்ள வருமானத்தைத் தான் பிரதானமாகச் சார்ந்திருக்கிறார்களென்பது பிரதானமாக விசாரிக்கப்படவேண்டும்.

[முற்பகல் 11-50]

எனென்றால் அவருக்கு இதர தொழில் அல்லது இதர வியாபாரம் இருந்தால் அவருக்கும் ஏன் நில உரிமையைக் கொடுக்க வேண்டும்? எனவே அப்படி எடுப்பதில் சில நிபந்தனைகளை விதிக்க வேண்டும். அவர்களையும் குத்தகை விவசாயிகள் என்று கருதி, நில மீட்சி உரிமை என்று அவர்களும் கேட்டால், இப்பொழுது குத்தகை விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற இந்த நிலமும் பறிபோய்விடும். ஆகவே, அவர்களுடைய வேறு வருமானத்தை பிரதானமாகப் பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அருகிலேயிருந்து நேரடியாகச் சாகுபடியிலே ஈடுபடுகிறார்களா என்பதையும் பார்த்த பிறகுதான் இந்தப் பிரச்சனையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படியில்லையென்றால் நில மீட்சி என்று வரும் பொழுது குத்தகை விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மற்றொரு திருத்தத்தையும் கொண்டு வர வேண்டும். குத்தகைக்கு நிலத்தைக் கொடுத்திருப்பவர்கள் அவர்களுடைய பங்கை ஏற்க மறுத்தால் ரசீது கொடுக்க மறுத்தால் இன்றைக்கு அதை 'காக்னிசபில் அஃபென்ஸ் ஆக, அரசாங்கத்தால் அங்கரிக்கப்பட வேண்டிய குற்றமாக ஆக்க வேண்டும்' என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பலயிடங்களிலே 3,500 ரூபாய் ஆகக் குறைப்பது என்ற தகவல் கொடுத்த பிறகு—அது மட்டுமல்ல,

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1979 ஏப்ரல் 7]

இன்றைக்கு இந்தக் குத்தகையை நாம் குறைப்பது என்று அறிவித்த பிறகு, நிலப்பிரபுக்கள் பல குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். 1956 ஆம் ஆண்டு நியாய வாரச் சட்டத்தின்படி, 1961 ஆம் ஆண்டு பொது டிரஸ்டின் நிர்வாகத்தை முறைப்படுத்துதல் சட்டத்தின்படி நஞ்சை இல்லாவிட்டால் 33½ சதவீதம் பகுதி கொடுக்க வேண்டும், நஞ்சையாக இருந்தால் 40 சதவீதம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருப்பதை வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் அரசாங்கத்தின் சார்பில் சொல்கின்ற, மொத்த விளைச்சலில் 25 சதவீதம் கொடுக்கப்படும். 75 சதவீதம் உழைக்கும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பது 1952-ம் ஆண்டிலேயே இந்தியாவின் திட்டக் கமிஷன் நிலச்சீர்திருத்தக் குழு கொண்டு வந்த யோசனை. இன்றைக்கு அதை அமலுக்குக் கொண்டு வரும்பொழுது, தமிழ்நாட்டில் ஏற்கனவே குத்தகைக்கு விட்டிருப்பவர்கள், நிலத்தைக் குத்தகைக்காரர்களிடமிருந்து பறிப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். இதை உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். இந்தச் சட்டமும், 25 சதவீதம் கொடுத்தால் போதும் என்ற சட்டமும், இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரிலேயே கொண்டு வரப்பட்டு நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இதற்கு முன்பாக நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகின்ற காரியங்கள் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தப்பட வேண்டும். அதற்கான காரியங்களையும் செய்யவேண்டும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், எங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற தகவல், நேற்றைக்குக் கூட மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கிறேன். ஒரு உதாரணத்திற்காகச் சொல்லுகிறேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நாங்குநேரி தாலுக்காவில், பத்தினிப்பாறை என்ற இடத்தில் நிலச்சுவான்தார்கள், அந்த நிலத்தில் மூன்று தலைமுறைகளாக விவசாயம் செய்து கொண்டு இருந்தவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், முத்திரை மரக்காலால் அளப்டோம் என்று சொல்கிறார்கள், ரசீது வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் போலீசாரின் ஆதரவோடு செயல்பட்டு குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றுகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, நாங்குநேரி தாலுக்கா, ஆயக்குளம், அரியக்குளம் ஆகிய இடங்களில் போலீசாரின் துணை கொண்டு குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, போலீசாரின் பாதுகாப்போடு அவர்கள் அறுவடை செய்துகொண்டு போகிறார்கள் என்ற தகவல் வந்திருக்கிறது.

இன்றைக்கு ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். மேற்கு வங்கத்தில் குத்தகை விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கோர்ட்டு பிரச்சனை என்று வருகிறபொழுது, யார் குத்தகை விவசாயி என்ற பிரச்சனை வருகிற

1979 ஏப்ரல் 1]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

பொழுது தமிழ்நாட்டிலே அந்தப் பொறுப்பு, குத்தகை விவசாயி என்று நிரூபிக்கின்ற பொறுப்பு குத்தகை விவசாயியின் தலைமேல் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். ஆனால், மேற்கு வங்கத்திலே, இடது சாரி முன்னணி சர்க்கார் வந்த பிறகு, ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தது. அது என்னவென்றால், ஒருவர் மற்றொருவரின் நிலத்தில் பயிர் செய்தால் அவர்தான் குத்தகை விவசாயி என்று கருதப்படுகிறார். இவர் குத்தகை விவசாயி அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நிலச்சுவாஸ்தாரின் தலையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கோர்ட்டுக்கு இழுத்தடித்து குத்தகை விவசாயி அல்ல என்று நிலப்பிரபு கூற விரும்பினால் அல்ல என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நிலச்சுவாஸ்தாரின் தலையில் போடப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகை விவசாயிகளுக்கு அந்தப் பொறுப்பு இல்லை. ஆனால் தமிழ்நாட்டிலே தங்களுடைய நியாயத்தைக் கூட கூற முடியாமல் குத்தகை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அரசாங்கம், மேற்கு வங்கத்தில் இடைக்காலத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட, குத்தகைப் பாதுகாப்புக்காகக் கொண்டு வந்த சட்டத்தைப் பரிசீலித்து அது பொருத்தமாகப் பட்டால்—எங்களுக்கு அது பொருத்தமாகத்தான் படுகிறது—ஒரு நிலத்திலே பயிர் செய்யக்கூடிய விவசாயி குத்தகை விவசாயி என்று கருதி, அவ்வாறு இல்லை என்ற பிரச்சனை வருகிற பொழுது, அவ்வாறு இல்லை என்று நிரூபிக்க வேண்டிய பொறுப்பு குத்தகை விவசாயிக்கு இல்லை. நிலப்பிரபுக்களுக்குத்தான் அந்தப் பொறுப்பு என்று திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்து இந்த மாநில அரசாங்கம், வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் கணக்குப்படி 30 இலட்சம், 40 இலட்சம் குத்தகை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

அதற்கடுத்தபடியாக நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது கூலியைப் பற்றி. கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டும் அன்றைக்கு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள், அந்தக் கூலி ஜூன் முதல், செப்டம்பர் 30 ஆம் தேதி வரை ரூ. 7.20 என்றும், அக்டோபர் முதல் மே மாதம் 31 ஆம் தேதி வரை ரூ. 6.60 அல்லது தானியம் அல்லது ரூபாயும் சேர்த்து, என்று சொன்னார்கள். இதிலே, நமக்கு என்னப் புரியவில்லையென்றால் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இன்றைக்கு அது பழைய தஞ்சை அல்ல. இரு போகம் சாகுபடி, மூன்று போக சாகுபடிகள் நடைபெறுகின்றன. வருஷம் பூராவும் விவசாயம் நடைபெறக்கூடிய மாவட்டமாக தஞ்சை மாவட்டம் மாறிவிட்டது. அப்படி மாறி இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே, ஜூன்

[திரு என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 7]

முதல் செப்டம்பர் வரை 4 மாதங்களுக்கு ரூ. 7.20-ம், பாக்கி இருக்கக்கூடிய 8 மாதங்களுக்கு ரூ. 6.60-ம் என்று குறைந்த கூலியை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பது எங்களுடைய கட்சியினுடைய வாத்தம். இப்பொழுது மூன்று போக சாகுபடி என்ற அளவைக் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு, முரண்பாடான நிர்ணயத்தை மாற்றி, வருஷம் பூராவும் ரூ. 7.20 என்ற வீதத்தில் கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூலி கொடுக்க உத்தரவாதம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பெண்களுக்கு என்று தனி கூலி போடவில்லை என்று நாம் சொல்கிறோம். நூற்று நடுதல், களை எடுத்தல் அல்லது இதர வேளாண்மை வேலைகளுக்கெல்லாம் ஊதியம் ரூ. 5.60 பைசா என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த வேலைகள் குறைவான கடினத்தைக்கொண்ட வேலைகள் அல்ல. இன்றைக்கு ஆண், பெண் வித்தியாசத்தை மட்டும் பார்க்காமல், களை எடுத்தலும், நூற்று நடுதலும் கடுமையான வேலை என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்கும் ரூ. 7.20 என்ற அளவிலாவது கூலியை வருஷம் பூராவும் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.

வயது வராதவர்கள் என்ற பிரிவினையை இதிலே கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது அவ்வளவு சரியாக படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், வயது வராதவர்களுக்கு ஜூன் முதல் செப்டம்பர் 30 வரை நாள் ஒன்றுக்குக் கூலி ரூ. 4 ; மற்றவர்களுக்கு ரூ. 7.20 ; இதிலே, வயது வராதவர்களுக்கு ரூ. 3.20 பைசா குறைகிறது. ஆனால், இங்கே வயது வராதவர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்களிடத்திலே நிலப் பிரபுக்கள் இலேசாக வேலை வாங்குகிறார்கள் என்று கருதியிருக்கிறார்களே அது தவறு. 15, 16, 17 வயது வாலிபர்களிடத்திலே, சாதாரணமாக மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக வேலை வாங்குவார்கள். ஆகவே, வித்தியாசம் தேவையில்லை. வேலையைப் பொறுத்து கூலியை நிச்சயித்திருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கும் அந்தக் கூலியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற வகையில், வயது வராதவர்கள் என்ற ரகத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், இன்றைக்கு அறுவடைக்கு கீழ்த் தஞ்சை மாவட்டத்திலே 54 லிட்டருக்கு 6 லிட்டர் நெல் தான் என்று கூலியை அரசாங்கம் ஊர்ஜிதம் செய்திருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக, 54 லிட்டருக்கு 9 லிட்டர் நெல் கொடுக்க வேண்டுமென்பது விவசாயிகளுடைய கோரிக்கை. ஓரளவு அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் ; அவர்கள் தான் அறுவடை செய்கிறார்கள் ; அவர்கள் தான், வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுடைய அறுவடைக் கூலியை 54 லிட்டருக்கு 6 லிட்டர் என்பதற்குப் பதிலாக 9 லிட்டர் என்று மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. என். சங்கரய்யா]

கடைசியாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, தமிழ்நாட்டில், இருக்கின்ற இதர ஜில்லாக்கள் என்ன பாவம் செய்திருக்கின்றன? மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்களுடைய சொந்த மாவட்டமான, மேற்குத் தஞ்சை மாவட்டம் என்ன பாவம் செய்திருக்கிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. கீழ்த் தஞ்சையிலே கூலி ரூபாய் 7.20 ; மேற்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே குறைவான கூலி ; தஞ்சை மாவட்டத்தை ஏன் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும்? தமிழகத்தை ஏன் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும்? கிழக்குத் தஞ்சாவூரிலே விவசாயிகள் போராடியது போல், கீழ் வெண்மணியிலே ஏற்பட்டதுபோல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்பட்ட பிறகுதான் அந்தக் கூலி வரும் என்று சொன்னால், அது விரும்பத்தக்கது அல்ல. ஆகவே, குமரி முதல் சென்னை வரை மாநிலம் முழுவதும் கிழக்குத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இன்றைக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கூலியை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவர விஞ்ஞான ரீதியான காரணங்கள் இருக்கின்றன— அதற்குப் பதிலளிக்க முடியாத காரணங்கள் இருக்கின்றன ; விவசாயக் கூலிகளுடைய வாழ்க்கை முறை இருக்கிறது ; அவர்களுடைய குடும்பத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மாநிலம் முழுவதும் ஒரே முறையைச் செயலாக்க வேண்டுமென்ற அத்தியாவசியத்தை உணர்ந்து, இந்தக் கூலியையாவது அரசாங்கம் மாநிலம் முழுவதும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இதே போல்தான்

[நண்பகல் 12-00]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, கிழக்குத் தஞ்சாவூருக்கு Fair Wages Act என்று சொல்லி அது பல ஆண்டுகளாக பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. எஞ்சிய பகுதிகளுக்கு Under the minimum wages act of 1948-ல் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுதுகூட அந்த குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழு விரைவில் தன்னுடைய பரிந்துரையை வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அனேகமாக, இந்த மாதத்திற்குள்ளேயே அந்தக்குழு தன்னுடைய பரிந்துரையை அளித்து விட்டாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அனேகமாக அது முடியும் தறுவாயில் இருப்பதால் இந்த மாதத்திற்குள் அளித்துவிடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு தொழிலாளர்கள் நல அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. நான் கூறுவது என்ன வென்றால், நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஊதியம் என்றாலே அது நியாயமான கூலியாகிவிடாது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலி என்பது குறைவாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்ச ஊதியத்தைவிடக் கம்மியாக

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1979 ஏப்ரல் 7]

இருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சங்கம் விவசாயிகளுக்கு 10 ரூபாயாவது குறைந்த பட்சக் கூலியாக இந்தியா பூராவும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயத்தில், வேளாண்மையில் செழிப்பு ஏற்பட ஏற்பட விவசாயியினுடைய நியாயமான பங்கை, அந்தப் பிரதான உற்பத்தியாளனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய தேவையான பங்கைக் கொடுக்காமல் போனால், விவசாயத்துறை முன்னேற்றம் அடையாது. தமிழ்நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான கூலி கொடுக்கப்பட வேண்டும். நிர்ணயிக்கப்படும் உதியம் குறைந்த பட்ச உதியத்தைவிட உயர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் உள்ள மாவட்டங்களையும் வேறு வேறாகப் பிரிக்கக்கூடாது. கிழக்குத் தஞ்சை, மேற்குத் தஞ்சை என்று எந்த விதத்திலும் பிரித்துக் கூலி நிர்ணயிப்பது நியாயமானது அல்ல. ஆகவே, அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலித்து ஒரே விதமான கூலியைத் தமிழகம் முழுவதும் மாவட்டங்கள் தோறும் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தில் நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் டல முயற்சிகளைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்க முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 18 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலம் தான் ஒரு குடும்பத்திற்கு உச்ச அளவு என்று வைத்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலே உள்ள நிலப் பிரபுக்கள் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் நிலம்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை நம்ப முடியவில்லை. ஏராளமான நிலங்கள் ஒரே குடும்பத்தில் உள்ள பல பேருக்கு, பல குடும்பங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பினாமி பெயர்களிலும் இருக்கிறது. இந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நிறைய இதில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் திருத்தி அமைக்க வேண்டும். மலைப் பிரதேசங்களுக்கு இந்த உச்சவரம்பிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மலைப் பிரதேசங்களில்தான் விலை உயர்ந்த விளைபொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அந்த நிலப்பிரபுக்களுக்கு இந்த நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் பொருந்தாது என்பதை மாற்றியாக வேண்டும். அதேபோல் டமுத தோட்டங்கள் இவைகளுக்கு அந்தச் சட்டம் கிடையாது என்று சேர்த்துப் பட்டிருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல. அந்தச் சட்டம் கோயில் மடம் ஆதினங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் தவறான எண்ணம். இன்றைக்கு முக்கால்வாசி விவசாயிகள் வேலை செய்வது அந்தக் கோயில், மடங்களில் வேலை செய்பவர்கள்.....

[1979 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் 10 பேர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இன்றைக்குக் கேரளா வில்கூட நிலச் சட்டத்திலே மடங்களுக்கும் கோயில் நிலங்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்து விட்டது. 1954 ஆம் ஆண்டிலேயே ஏற்பாடு செய்து விட்டது. அந்த நிலங்கள் விவசாயிகளுக்கு உடமையாக்கப்பட வேண்டும். கேரளத்திலே உதாரணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலும் அந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். அந்த விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுக்காவிட்டால், நமது காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் முன்பு குறிப்பிட்டது போலப் பகமைப் புரட்சி என்பது வேறுவிதமான புரட்சியாகிவிடும். அதனால், விளையும் விளைபொருள்களுக்குக்கூட, உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்குக்கூட விற்பனை செய்வதற்கு மார்க்கெட் இருக்காது என்று கூறிக்கொண்டு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நிலைமையைப் பெரிதும் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் அவர்களிடத்திலே நல்ல மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன். அரசாங்கம் சரியான முறையில் இயங்க, சரியான வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க நிலப் பிரபுக்களும், முதலாளிகளும் விடமாட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தத் தான் நினைப்பார்கள். இதைத்தான் நான் கூறினேன். என்னை நேரிலேயே கேட்டிருந்தாலும்கூட இதை விளக்கத்தைக் கொடுத்திருப்பேன் என்று கூறி ஏற்கெனவே தூதுக் குழுவாக அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே சென்றபோது இந்த மாநில அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் என்று கூறினார்கள். அதை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. உச்சி : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அவைமுன் உள்ள வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கைமீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், வருவாய்த்துறையில் பல்வேறு பகுதிகளில் தேயிலை, காப்ப் போன்றவற்றின் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வந்தாலும்கூட, அந்த மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ள, மழையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு இருந்தும்,

[திரு. கே. உச்சி]

[1979 ஏப்ரல் 7]

அங்கே 200-க்கும் மேற்பட்ட உயிர்கள் சேதம் அடைந்து உள்ளன என்றாலும் நூற்றுக் கணக்கான வீடுகள் இடிந்துள்ளன என்றாலும், ஆயிரக்கணக்கான கால்நடைகள் சேதம் அடைந்துள்ளன என்றாலும், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் விவசாய பூமிகள் மணல் மேடுகளாக ஆகி உள்ளன. அந்த மணல் மேடுகளை அகற்றி இன்னும் சரியானபடி செய்து தர இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க விலலை எஸ்டைதச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

ஒரு சில பகுதிகளில் அப்படி மணல் மேடு இருப்பது நீக்கப் பட்டிருப்பினும்கூட, அலுவலர் அங்கே கிராமங்களில் உள்ள பெரியவர்கள், வசதி படைத்தவர்கள், அரசு மட்டத்தில் தெரிந்தவர்கள் ஆகியவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சலுகைகள் உடனடியாகக் கிடைத்து இருக்கிறது. ஏழை எளியவர்கள் பூமியை இன்னும் சீர்செய்யவில்லை. அங்கேயெல்லாம் மணல் மேடுகள் அப்படியே இருக்கின்றன என்று சொன்னால் நிக்கயமாக அது மிகையாகாது. இந்த அரசு இந்த நடவடிக்கைகளில் அக்கறை காட்ட வேண்டும்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் அதிகமான அளவில் உற்பத்தியாவது உருளைக்கிழங்கு, அதை வெளியிடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப் போக்குவரத்து வசதி சரியில்லை. உருளைக்கிழங்கிற்கு மார்க்கெட் தேட வேண்டும் என்றால் மேட்டுப்பாளையம் எடுத்துக் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கு வாடகை கொடுத்து வண்டி அமர்த்தி கொண்டு வரமுடியாத நிலையில் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அந்த உருளைக்கிழங்கிற்கு வரும் பூச்சியைப் போக்க மருந்து அடிக்க வேண்டும் என்றால் அந்தப் பூச்சி மருந்து விவசாயத்துறையில் இலாபம் சம்பாதிக்கும் நோக்கத்தில் விற்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் விவசாயக் கிடங்கில் விற்பதை விட இரண்டு ரூபாய் குறைவாகத் தனியார் துறையில் கிடைக்கிறது. இதைப் பற்றி முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே உருளைக்கிழங்கு போதுமான உற்பத்தி இல்லாததாலும், அதற்குக் கட்டுப்படியான விலை கிடைக்காததாலும், உருளைக்கிழங்கு சரியான விலையை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அதே நேரத்தில் உருளைக்கிழங்கிற்கு உபயோகிக்கப்படும் எருவுக்கு மத்திய சர்க்கார் விலை குறைத்து இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதே போல் யூரியாவிற்குக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உருளைக்கிழங்கிற்கு உபயோகிக்கப்படும் அம்மோனியம் சல்பேட்டுக்குக் குறைக்கப்படவில்லை. அப்படி குறைதது இருப்பதும் மிகவும் குறைவு. 1 மூட்டைக்கு 15 பைசாதான் குறைத்து இருக்கிறார்கள். அதிகமான அளவிற்கு மானியம் கொடுத்து அந்த உருளைக்கிழங்கு அரசு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. கே. உச்சி]

அதே நேரத்தில் தேயிலை, காப்பியை எடுத்துக் கொண்டாலும், அங்கே தேயிலை கணிசமான அளவிற்கு உற்பத்தியான போதிலும், போதுமான அளவிற்கு 'மேட் டீ' என்று சொல்லி பக்குவப்படுத்திய டீக்கு அதிக கிராக்கி வெளிநாட்டில் இருக்கிறது. அதைச் செய்வதற்கு சில பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. அந்த பாக்டரிகளை அதிகரிக்கவும், அந்த அதிகரிக்கப்பட்ட பாக்டரிகளை 'மேட் டீ' தயாரித்து, அதிகமான அளவில் அவற்றை விற்பனை செய்வதற்கு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், அங்கே பல்வேறு கால்நடைகள் ஏராளமான அளவிற்குச் சேதம் அடைந்துள்ளன. அந்தக் கால்நடைகள் விரிவு செய்யப்பட்டால்தான் விவசாயம் அதிக அளவில் பெருகுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, ஒவ்வொரு பகுதியிலும், குறிப்பாகக் கிராமப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் அதிகமான கால்நடைகளைக் குறைவான விலையில் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

ஏப்ரல்-மே மாத சீசன் நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பம் ஆக இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் வெளியூரில் இருந்து—இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்து—உல்லாசப் பிரயாணிகள் வர இருக்கின்றனர். அந்த நேரத்தில் அவர்கள் எல்லாம் வருவதற்குப் பேருதனியாகப் பாதை வசதிகள் இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. அங்கேயுள்ள பாதை செப்பணிதும் பணிகள் இந்த மாதம் 30-ம் தேதிக்குள் முடிந்து விடும் என்று சொல்லப் படுகிறது. ஆனால் அடுத்து 2 மாதம் ஆனாலும் அது முடிவடையுமா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஏக காலத்தில், எல்லா ஆடங்களிலும் அந்தப் பாதை செப்பணிதும் பணிகள் ஆரம்பமாகி இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில் பாதைகளுக்கு வேலை செய்யத் தேவைப்படும் கருங்கல், ஜல்வி, மணல், சிமிண்ட் தேவை. அதனைச் செய்வதற்கும் ஆட்கள் அதிகம் தேவை. நீலகிரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஆட்கள் மிகவும் குறைவு. அவர்கள் தாழ்வான பகுதிகளான மேட்டுப் பாளையம், கோயம்புத்தூர், சேலம் போன்ற மாவட்டங்களில் இருந்து வர வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியே வந்தாலும் அவர்களால் 24 மணி நேரமும் வேலை செய்ய முடியவில்லை. குளிர்க்குப் பயந்து ஓடி விடுகிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக முதலில் குன்னூர்—மேட்டுப்பாளையம் பாதையைச் செப்பணிட்டு விட்டு, அதற்குப் பிறகு கோத்திகிரி—மேட்டுப்பாளையம் மற்ற இதர பாதைகளைச் செப்பலிட அரசு முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. உச்சி]

[1979 ஏப்ரல் 7]

(பிற்பகல் 12-10)

அதே நேரத்தில், கடலூர் பகுதியில் 3,500 ஏக்கர் ஜமீன் லானடை. பல்லாண்டுகாலமாகச் சிறு விவசாயிகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை அவர்கள் 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்ற அளவுக்குட்பட்டு, தங்களுடைய அனுபோகத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பட்டா இன்னும் கொடுக்க வில்லை. ஆனால் இப்போது அரசு செக்ஷன் 17-ன்கீழ் ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறது. அதன்படி அந்தப் பூமியை அவர்கள் தங்களுடைய தேவைக்காக விற்கமுடியாமல் தண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்திற்குப் பட்டா இல்லாததால் அரசு மூலமாகவோ அல்லது வங்கி மூலமாகவோ லோன் வாங்கி அந்த நிலத்தை அபிவிருத்து செய்ய முடியவில்லை. தங்களுடைய அத்தியாவசியத் தேவைகளுக்காகக் கூட தங்கள் கைவசம் இருக்கிற நிலத்தை விற்க முடியவில்லை என்றால் அந்த பூமியை அவர்கள் வைத்து என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்கிறேன். ஆகையால் செக்ஷன் 17-ஐ நீக்க இந்த அரசு முன் வரவேண்டும். அந்த 3,500 ஏக்கர் நிலத்தில் 10 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று சிறு விவசாயிகள் தங்கள் கைவசத்தில் வைத்து அனுபவித்து வருகிற பூமிக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை, 5,000 ஏக்கர், 6,000 ஏக்கர் பூமியைத் தேயிலைத் தோட்டம், காப்பித் தோட்டம் என்று வைத்துக் கொண்டு, மீதி பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பூமியைத் தரிசுக் காடாகப் போட்டிருக்கிறார்கள் பெரிய பெரிய தோட்ட அதிபர்கள். அந்த நிலத்தை இந்த அரசு கையகப்படுத்தி, அதை ஏழை எளிய மக்களுக்கும், இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும், அங்கே வசிக்கின்ற இந்திய கிறிஸ்துவர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது அந்த ஜமீன் பூமியை ஒரு சிலர் தங்களுடைய தொழிலுக்காக உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை அங்கிருந்து வெளியேற்ற வேண்டும். உண்மையிலேயே நீண்டகாலமாக அந்த நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களுக்கே அந்த பூமியைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த ஜமீன் பூமியைப் பொறுத்தவரையில் எந்தவிதமான தகராறும் இல்லாமல், கோர்ட்டிலும் இல்லாமல் இருப்பது கிட்டத்தட்ட 3,500 ஏக்கர்தான். ஆனால் உடனடியாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. கே. உச்சி]

கூடலூர் பகுதியில் ஓவாலையில் தோட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே வன இலாகாவுக்குச் சொந்தமான பூமி சுற்றிலும் இருக்கிறது. குறிப்பாக முதுமலை பஞ்சாயத்துப் பகுதியில் வன இலாகா நிலம் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராம மக்கள் விவசாயம் செய்வதை எல்லாம் யானைகளும், விலங்குகளும் அழித்து விடுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் வன விலங்குகளால் அவர்கள் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். ஆகவே, அங்குள்ள மக்களை அங்கிருந்து வெளியேற்றி, அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுத்து அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் புயலால், பாதிக்கப்பட்ட மகுதிகள், உதகை, மஞ்சூரம், புக்கத்துறை. அங்கே வீடுகளை இழந்தவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட ஜப்பான் டென்டுகளில் இன்னும் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடந்த காலத்தில் பணியால் வாடினார்கள். இப்போது மழை வருகிறது. மழை வரும்போது அங்கு டென்டுகளில் வாழமுடியாது.

முதலமைச்சர் அங்கே விஜயம் செய்தபோது வீடுகளை இழந்த அந்த மக்களுக்கு உடனடியாக வீடுகளைக் கட்டித் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு அடிக்கல்லும் நாட்டினார்கள். இப்போதும் அந்த அடிக்கல்ல்தான் அங்கே இருக்கிறதே தவிர, 5, 6 மாதம் ஆன பின்னாலும் வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. உடனடியாக அதிலே கவனம் செலுத்தி, ஏழை எளிய மக்கள், அன்றாடத் தினக் கூலிகளாக இருக்கிற அந்த மக்களுக்கு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். கூடலூரில் சேரன்பாடி பகுதியில் சிலோன் அகதிகள் வேலை செய்கிறார்கள். இப்போது அங்கே தகராறு இருக்கிறது. தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் லாக் அவுட் நடந்து, வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது சமரசம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் தகராறையும் நிறுத்தி வைத்து அந்த மக்களுக்கு வாழ வழி காட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவையை அலங்கரித்துக் கொண்டிருக்கிற தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு கொடுத்ததற்காக நான் முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

[1979 ஏப்ரல் 7]

இந்த வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் தாலுக்கா அலுவலகங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் பல்லாண்டு காலமாக எந்தவிதமான மாற்றங்களும் இல்லாமல் தாலுக்கா அலுவலகங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இன்றைக்கு தாலுக்கா அலுவலகங்களில் இருக்கின்ற வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில் அதிகமான அளவுக்கு வேலைகள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே ஒரு 100 ஆண்டுகள், 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்களில் அந்த அலுவலகங்கள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் கட்டிடங்கள் அப்படியே இருக்கின்றனவே தவிர எந்தவிதமான மாற்றங்களும் செய்யப்படவில்லை. அங்கே வழியெல்லாம் டேபிள்களைப் போட்டு வைத்து அலுவலர்கள் உட்காரக் கூட இடம் இல்லாத வகையிலே வேலைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலையினைப் பார்க்கிறபோது அது மிகப் பரிதாபகரமாக இருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டினுடைய வருவாய்த் துறை என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தத் துறை மிக முக்கியமான துறை. அப்படிப்பட்ட துறையினைக் கையிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கிற அலுவலர்கள் பணி செய்கின்ற முறையினைப் பார்க்கின்றபோது உள்ளபடியே பரிதாபகரமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

வருவாய்த் துறையைச் சேர் செய்வதென்றால் முதலில் தாலுக்கா அலுவலகங்களில் இருக்கின்ற அந்த அலுவலர்களுக்குச் சில வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அவர்கள் நல்ல முறையிலே பணியாற்றுவதற்கு, சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸாக இருந்தாலும் சரி, கலெக்டர் ஆபீஸாக இருந்தாலும் சரி அங்கே அலுவலகங்களில் வேலை அதிகரிக்கப்படுகிறதே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்குரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுத்த பிறகு அவர்கள் வேலையைச் செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை என்ற வகையில் அதைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைய நிலைமையில் வாரத்தின் திங்கட்கிழமை மக்களுடைய குறை தீர்க்கின்ற நாள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறை சில ஆண்டுகளாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. அது ஏதோ சடங்குக்காக நடைபெற்று வருகிறது.

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

போல் நடந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர உண்மையிலேயே மக்களின் குறைகள் தீர்கின்றனவா என்றால் தீரவில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்வேன். சாதாரண ஏழை எளியவர்கள். கிராமத்திலே இருந்து வருகிறவர்கள், அதாவது தாலுக்கா அலுவலகங்களிலோ, ஆர். டி. ஒ. அலுவலகத்திலோ, கலெக்டர் அலுவலகத்திலோ தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்று வருகிறவர்கள் தாங்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்கின்றோம். ஆகவே மக்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்காக என்றே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகத்தில் நேரடியான அலுவலர்களை நியமித்து அவர்கள் மூலமாக அந்தக் குறைகளை மக்கள் சொல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்வாறு அந்த ஏழை மக்களின் குறைகளைக் கவனிப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டா கொடுப்பது பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது ஒரு பெரிய விளம்பரத்திற்குரிய டொருளாகவே மாறி இருக்கின்றது. ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு இந்தப் பட்டாக்கள் கொடுப்பது எல்லாம் முறையாக இருக்கவேண்டும் என்று சில காரியங்களைத் திட்டமிட்டுச் செய்து வருகிறார்கள். நான் அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் கூட ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதாவது பட்டா பெறுகின்ற சிலருக்குப் பட்டா வாங்க வேண்டும் என்று கூடத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார். எந்த இடத்திலே பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றுகூடத் தெரியாத நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே பட்டா கொடுக்கின்றபோது அதனைப் பெறுபவர்கள் அதனை அனுபவிக்கின்ற அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும். நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதனைத் திட்டமிட்டுச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது.

அதேபோல விற்பனை வரியைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டி இருக்கிறது. கர்ணம், பட்டாமணியம் போன்றவர்கள் தான் இன்றைக்கு ராஜாக்களாக இருக்கிறார்கள். ஒரு ஊரிலேயே ராஜா என்று சொன்னால் உள்ளபடியே கர்ணமும், பட்டாமணியமும் தான். அவர்கள்தான் மிகவும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்ற அரசு அலுவலர்களை இட மாற்றம் செய்வது போல இவர்களையும் இட மாற்றம் செய்யவேண்டும். இவர்களை மாற்றுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். இங்கே நான் ஒரு யோசனை சொல்வேன்.

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 7]

சாதாரணமாக, பட்டாமணியம் வேலைக்கு ஆட்களை நியமிக்கின்றபோது அந்த ஊரிலேயே மிகப் பெரிய பணக்காரராகவும் செல்வாக்கு படைத்தவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் தான் அவ்வாறு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்த நிலைமை இன்றைக்கும் இருக்கிறது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை இல்லாமல் சாதாரணமாக படித்தவர்கள் அந்த வேலைக்கு வரவேண்டும். ஓரளவு வசதி படைத்தவர்களால் ஜாமீன் ஏற்கின்ற நிலையில் படித்த மற்றவர்கள் அந்த வேலைக்கு வருவதற்கு முயற்சி எடுக்கின்றபோது அவர்களுக்கு அந்த வேலையைக் கொடுத்து அவர்களைப் பட்டாமணியம், கர்ணம் என்று நியமிக்கின்ற நிலை வரவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பெரிய பணக்காரர்கள்தான் அந்த வேலைக்கு வர முடியும் என்கின்ற நிலையை மாற்றவேண்டும். இதனை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும்போது பிளாமி நிலம், பிளாமி நிலம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பிளாமி நிலம் எல்லாம் எப்படி உருவாகிறது? அதையெல்லாம் உருவாக்குபவர்கள் இந்தக் கர்ணமும், பட்டாமணியமும் தான். இந்த இரண்டு பேரால் தான் அந்த மாதிரி பிளாமி நிலங்கள் எல்லாம் உருவாகின்றன.

(பிற்பகல் 12-20)

இரண்டு பேர்களையும் ஒழித்துக் கட்டவேண்டும். ஒழித்துக் கட்ட முடியாது. யார் யார் பேரிலேயோ நிலவரியைக் கேட்கிறார்கள். நிலம் இருக்காது. ஆனால், வரி மட்டும் வரும். ஆள் இருக்கமாட்டார்கள். அந்த அக்கிரமங்களுக்கு யார் காரணம் என்று சொன்னால் அந்தக் கர்ணம், பட்டாமணியம்தான். மாண்புமிகு அமைச்சர் கொஞ்சம் பரிதாபம் காட்டக்கூடியவர். அவர் இவர்கள் மீது பரிதாபம் காட்டக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்களையெல்லாம் விரைவிலே ஒரு வழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

அதேபோல ரெவின்யூ போர்டு என்று ஒன்று இருக்கிறது. அது உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன உத்தரவு போடுகிறார்கள், எங்களுக்குத் தெரியாது. சாதாரணமாகக் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் ஒன்று எழுதி அனுப்புவார்கள். அதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் சிபாரிசு செய்து ரெவின்யூ போர்டுக்கு அனுப்புவார். ரெவின்யூ போர்டில் உட்கார்ந்து இருக்கிற அதிகாரிகள் எல்லாவற்றையும் மாற்றி வேறு புதிய ஒரு உத்தரவைப்

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

போடுவார்கள். இந்த ரெவின்யூ போர்டைப் பற்றி பழங்காலத்தில் பேசுவார்கள். எனக்கு ஓடாகம் வருகிறது—மதியழகன் அவர்கள் வருவாமித் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது இந்த ரெவின்யூ போர்டை ஒழித்துக்கட்டுவோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அது பேச்சுவார்த்தையிலே தான் இருக்கிறது. நடைமுறைக்கு இன்னும் அது வரவில்லை.

அதுபோல் பினாமி நிலம், ஜமீன்தாரி சொத்துக்கள் இழப்பீடு என்று வருகிறதே தவிர, ஜமீன்தாரிகள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலங்களை யாரும் குறைத்து வடவில்லை. உதாரணமாக, மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு ஜமீன்தார் இருக்கிறார். அவருக்கு 1,500 ஏக்கர் இருக்கிறது. 1,500 ஏக்கர் வைத்திருக்கிறார் என்று சொன்னால் அது முழுவதும் தோப்பு. லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான வருமானம் வருகிறது. அவர் அந்தத் தோப்பை வைத்து அரசியல் நடத்துகிறார். அந்த ஜமீன்தாரை யாரும் போய்ப் பார்க்கமுடியாது. இன்றைக்கு அந்தச் சட்டம் அவரிடம் போகாது. காரணம், ஒரு தோப்பு வைத்து இருக்கிறார். அவர் எந்த மரங்களை வெட்டினாலும் இந்த கர்ணம், பட்டா மணியம் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அரசியல்வாதிகள் அவர் கையில் அடக்கமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதை அவர் செய்வார் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அவர் நேர்மையானவர், நாணயமானவர் என்றெல்லாம் சங்கரய்யா அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைத் தங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். 1979-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 8-ம் தேதி அன்று இதே மாமன்றத்தில் தி.மு.க. உறுப்பினர் தாழை மு. கருணாநிதி அவர்கள் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் மீது ஒரு குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள். அவர் சொல்கிற நேரத்தில் ஆட்சியில் இருக்கிறவர்கள் நிர்வாகத்தில் தலையீடு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லிவிட்டு, வருவாய்த் துறை அமைச்சராக இருக்கிற எஸ். டி. எஸ். அவர்கள் என்னுடைய தொகுதியில் தலையிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் ஜாதிக்காரர், கட்சிக்காரர், தகுதி, திறமை படைத்தவர்கள் இருக்கிற நேரத்தில், அவர் சொந்தக்காரர் என்ற காரணத்தால் தமிழ் ஆசிரியர் பதவிக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறார், அதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும் என்று எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார். அதுபோல இன்னொரு குற்றச் சாட்டையும் சொன்னார்கள். திருவாரூரில் டிரில் மாஸ்டர் பதவிக்கு அவர் ஜாதிக்காரர் என்பதற்காக ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டார் என்று பேசுகிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. ஆனால், அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வது எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் சாதாரண வாடிக்கையாகச் சொல்லக்கூடிய

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 7]

வார்த்தையாக ஆகிவிட்டது. ஆனால், யாரும் பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதும் இல்லை. ஏன் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று யாரும் கேட்டதும் இல்லை. அதை யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். சட்ட மன்றத்தில் உரிமைக்குழு என்று ஒன்று இருப்பதுபோல், பொறுப்பு குழுக் இருக்கவேண்டும். இப்படி ஒரு உறுப்பினர் குற்றச்சாட்டு சொல்வார்களானால், அதற்குப் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, யார் குற்றம் சாட்டப்படுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள்

திரு. என். கிட்டப்பா : அந்த அங்கத்தினர் இந்த அவையில் இப்போது இல்லாத காரணத்தால்

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நீங்கள் சொன்னதற்கு நன்றி. அவர் இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும். கொஞ்ச நாட்களாக இல்லை என்று தெரியும். அவர் 8-ம் தேதியில் இருந்தே இல்லாவிட்டாலும் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இங்கே சங்கரய்யா அவர்கள் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டி இருக்கிறார்கள். மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக, அவர் நேர்மையானவர், நாணயமானவர் என்றெல்லாம் பாராட்டினார்கள். ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு தி.மு.க. உறுப்பினர் தன் ஜாதிக்காரர், சொந்தக்காரர் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் தலையிடுகிறார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அப்படிக் குற்றச்சாட்டு சொல்ல வேண்டுமானால், முன்னால் பல ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்ல முடியும். எந்தக் குற்றச்சாட்டுகளாக இருந்தாலும் அவை நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். இப்போது அவர் இல்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், இதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர அவர் சொல்லுகின்ற இந்த குறை எந்த அளவுக்கு உண்மை என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், இங்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு இங்கே அதற்கு ஒரு விதிமுறையை உண்டாக்க வேண்டும், குற்றச்சாட்டுகளை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிற போது, அதற்கான பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன் என்று சொல்வது மட்டும் பதிலாகிறதே

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தவிர யாரும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இதற்காக ஒரு வழிமுறையை வகுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு இருக்கிற ஆசையெல்லாம் திரு. சுப்பு அவர்கள் பேசும்போது முதல் அமைச்சரையும் பார்க்க முடியாது, யமனையும் பார்க்க முடியாது என்று சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : நண்பர் சுப்பு அவர்கள் இங்கு ஒன்றைச் சொன்னார்கள். ஆனால், அவர் இங்கு இல்லையே என்று திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றை சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் இதற்கு முன்பு இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். சுப்பு அவர்கள், ஏதோ நான் சொந்தக்காரர்கள் என்பதற்காக செய்தேன் என்று சொன்னார்கள். எனக்குச் சொந்தக்காரர்கள் யார் என்று கண்டுபிடித்துச் சொன்னதற்காக நன்றி என்று அன்றைக்கு நான் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு யார் சொந்தக்காரர்கள் என்றால் திராவிட சமுதாயம் தான் எனக்குச் சொந்தக்காரர்கள். இதை நான் உதட்டளவில் சொல்லவில்லை, உள்ளத்தால் சொல்கிறேன். நானே தலையிட்டு அவரை அங்கே போடவேண்டும், இவரை இங்கே போடவேண்டும் என்றெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை என்பதை இப்போதும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர் பேசுகிறபோது இதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நானும் இதற்குப் பொறுப்பேற்று, இதைப் பற்றி விசாரணை நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. சுப்பு : மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள், அன்றைக்கே இதுபற்றிப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அன்றைக்கே இந்த விவரங்கள் எல்லாம் கொடுத்தேன். சிக்ரெட் நம்பர் எல்லாம் கொடுத்தேன். இன்னும் கூடுதல் விவரங்கள் வேண்டுமானாலும் திங்கட்கிழமையன்று சொல்லுகிறேன். அவருக்குச் சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதற்காக இன்னும் விவரங்களை எல்லாம் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : சுப்பு அவர்கள் எனக்குச் சிரமம் ஏற்படுவதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. நான் அப்போதே சொன்னேன். எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக யாரையும் எந்த இடத்திலும் போடவில்லை. யார் யாரை எந்த இடத்தில் போடவேண்டும் என்று வருவாய்த்துறை நினைக்கிறதோ — எந்த இடத்தில் யார் இருக்க வேண்டும், யார் நல்ல அலுவலர்கள், யார் நல்ல

[திரு. டி. சோமசுந்தரம்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

ஆபீசர்கள், யார் இந்த நிலைமையிலே நல்ல முறையில் சமாளிப்பார்கள் என்றெல்லாம் பார்த்துப் போடுகின்ற உரிமை அரசுக்கு இருக்கிறது, என்றாலும் அவர்கள் அன்றைக்கு ஒரு பெயரைச் சொன்னார்கள். அப்படி அந்தப் பெயர் உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று கேட்டேன். அவர் வருவாய்த்துறை வாரியத்தில் வராந்தாவில் கூடப் போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இதில் யாரும் தலையிடவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வதோடு, இன்னின்ன அதிகாரிகள் இன்னின்ன இடத்தில் தேவைப்படுகிறார்கள் என்றிருந்தால், அவர்களை அந்த இடங்களுக்குப் போடுவதற்கு அரசுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்பதை அன்றைக்கே நான் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. என். கிட்டப்பா : ஒரு நிமிடம். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் திராவிட சமுதாயம் தான் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொன்னார்கள். திராவிட சமுதாயத்தில் சேர்ந்த எங்களைப் போன்றவர்கள் அமைச்சர் அவர்களின் சொந்தக்காரர்களாக இருப்பதில் மகிழ்ச்சி. அந்த முறையில்தான் தாழை அவர்கள் சொல்லியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மகிழ்ச்சி.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் கொடுக்கின்ற நேரத்தில் சிலவற்றைத் தெரிவித்தார்கள். அன்றைக்குத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் எப்படியிருந்தார்கள் என்பது தெரியும். அவர்கள் பெரிய பொறுப்புகளை வகிக்கின்ற நேரத்தில் எங்களைப் போன்ற சாதாரணமானவர்கள் அந்தக் காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒகோ ஒகோ என்றிருந்த காலத்தில், ஏதாவது ஒரு காரியத்திற்கு சிபாரிசு செய்யச் சொல்லி அவர்களிடம் போனால், இதைப் பார்த்துச் செய்யுங்கள் என்று தான் சொல்வார்களே தவிர, உடனடியாக உத்தரவு போட்டுக் கொடுங்கள் என்று சொல்ல மாட்டார்கள். சட்டப்படி இதைப் பார்த்துச் செய்யுங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய ஒருவர் மீது குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறினார்கள். இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம்.

(பிற்பகல் 12-30)

இப்படி குற்றம் சாட்டுவதும், அதை வேண்டுமென்றே சொல்வதும் முறைதானா? அதேபோல் இங்கே நண்பர் சுப்பு அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள், நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை என்று. அவர்கள் இப்படி அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வருவதற்கான காரணம்

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தெரியவில்லை. ஆனால், எனக்கிருக்கிற கவலை எல்லாம், அவர்கள் எமனையும் பார்க்க முடியவில்லை என்று சொல்வதற்காக நான் ரொம்ப வருத்தப்படுகிறேன். குறைந்த வயதானவர், அவருக்கு எமன் தெரியாது. அதை அவர் ஏற்க மாட்டார்கள். அவர் எமனைப் பார்க்கக்கூடாது. நண்பர்கள் வராந்தாவில் சொன்னார்கள். . .

திரு. க. சுப்பு : முதல் அமைச்சரைச் சம்மன் சொடுத்தாலும் பார்க்க முடியாது; அதைப்போலத்தான் எமனையும் பார்க்க முடியாது என்று சொன்னேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : சம்மன் அவசியம் இல்லை. இன்றைக்கு நண்பர் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். அவர் மீண்டும் எமன் என்று பேசுவதற்கு வருத்தப்படுகிறேன். பல்வேறு பிரச்சனைகளைப்பற்றி பேச வேண்டியிருக்கிறது. தயவு செய்து யாரும் குறுக்கிட வேண்டாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : இன்னும் 15 பேர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது. சீக்கரம் முடியுங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இவர்களுக்கு எமன்மேல் நம்பிக்கை இருக்கிறதா?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : பேரவை தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு பெரியவர் அவர்கள் மிகுந்த கவலையோடு எங்களைப் பார்த்து, எமன் மீது நம்பிக்கை இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். எங்களைப் போன்றவர்களுக்குக்கெல்லாம் எமன் மேல் நம்பிக்கை கிடையாது. ஆனால், நம்பிக்கை இருக்கின்ற பெரியவருக்காக எடுத்துச் சொன்னேன். பெரியவர் தூங்குகின்றபோது, எமனைப் பற்றிய கவலை வரும். இதைத் தவிர, இதிலே வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) : எமன் பிரச்சனை முடிந்துவிட்டது. விவாதத்துக்கு வாருங்கள்.

திரு. ர. ஜெபமணி : தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, எமன் இல்லை என்று மாண்புமிகு இராதா அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தால், இந்தப் பிரச்சனை பற்றி வந்திருக்கக்கூடாது. எமனைப் பற்றி அவர்கள் பேசியிருக்கக்கூடாது.

[1979 ஏப்ரல் 7]

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இன்றைக்குத் தலைமை ஏற்றிருக்கின்ற இந்த அரசு, ஒரு சினிமாப் படம் எடுத்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்திருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். 'எமனைப் பார்த்துச் சிரிப்பதா' என்று அதிலே ஒரு பாட்டு வருகிறது.

திரு. ர. ஜெபமணி : எமனே இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். சிரிப்பு எப்படி வந்திருக்கும்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : எமனைப் பார்த்து சிரிக்க வேண்டுமென்ற நிலையிலேதான் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைத்தான் சொல்கிறோம்.

திரு. ர. ஜெபமணி : முதலிலே எமனே இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்போது எமனைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறோம் என்று பேசுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. பி. எச். பாண்டியன்): எமனைப் பற்றிப் பேசவேண்டாம், திருப்பித் திருப்பி, வருவாய்த் துறையைப் பற்றிப் பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : இயற்கை சிற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பில் இன்றைக்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்களை இந்த அரசு செய்திருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட நேரத்திலே செய்ய வேண்டிய காலங்களிலே தேவைக்கும் அதிகமான அளவிலே செய்திருக்கிறார்கள். பாராட்டு. அதேபோல், இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும், ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்று பல்வேறு காரியங்கள் நடைபெற இருக்கின்றது. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் தேவையான கவனம் செலுத்தி, இதை முறைப்படுத்தி செய்ய வேண்டும். ஜமீன்தார்களுக்கு இழப்பீடு கொடுப்பது நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்படுகிறது. ஜமீன்தார்கள் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும், அவர்களை ஒழிக்க முடியவில்லை. பெரிய பெரிய ஜமீன்தார்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதற்கெல்லாம் வழிவகை தேடுகின்ற நடவடிக்கைகளை எடுத்து, அவர்களை எல்லாம் ஒழிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னாலும், அரசியல் சட்டப்படி எந்த வகையிலே தடுக்க முடியுமோ அதை இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த அளவிற்கு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு உங்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த அத்தனை மானியங்களையும் வரவேற்று என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்/

புயல், பெருமழை காலங்களில் அரசு எங்களுடைய மாவட்டத்தில் கடலாடி, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் ஏற்பட்ட புயல் காலங்களில் அரசாங்கம் செய்த உதவிகளை, நடைமுறைகளைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதோடு நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் புயல், வெள்ளம் ஏற்பட்டவுடனே எங்கள் பகுதிக்கு வந்து அங்குள்ள மக்களுடைய குறைகளை எல்லாம் கேட்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை எல்லாம் செய்தார்கள். அதற்காக என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதோடு இராமநாதபுரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் இவரோடு சேர்ந்த மற்ற அதிகாரிகளும் இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் கடுமையான அந்தப் புயல் காலங்களில் கடற்கரைப் பகுதிகளில் இருந்தவர்களைக் கட்டாயப்படுத்தி மேட்டுப் பகுதிக்கு அழைத்து வந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து எடுத்துக் கொண்ட சிரமங்களுக்காக தொகுதி மக்களின் சார்பாகப் பாராட்டாமல் இருந்தால் நன்றி தவறியவர்களாவோம். ஆகவே, மீண்டும் ஒரு முறை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் அவருடைய பொறுப்பிலுள்ள அத்தனை பேரையும் பாராட்டி என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

குடிசையில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு குடிசையிழந்தவர்களுக்கு 100 ரூபாயும் கொடுத்து அரிசியும் கொடுத்து உதவினார்கள். அதற்காக நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. கடலாடி பகுதியில் மீனவர்கள் போட் சேதமானவர்களுக்கு வலை கொடுத்து போட் கொடுத்து உதவியது போல் விசைப்படகு இழந்தவர்களுக்கும் விசைப்படகைக் கொடுத்து உதவுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புயலால் பாதிக்கப்படக்கூடிய இடமான கடலாடி தொகுதியிலுள்ள முத்துப்பேட்டை, சேதுக்கரை, முகையூர் போன்ற இடங்களில் பாதுகாப்புக் கட்டிடங்கள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், தாசில்தார் ஆகியவர்கள் அந்த மாவட்டத்தையே சுற்றிச் சுற்றி மாறுதல் செய்து கொண்டு வருகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டராக இருப்பவர்கள் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பின்னால் டெபுடி-தாசில்தாராக வந்துவிடுகிறார்கள். டெபுடி-தாசில்தார் கொஞ்ச காலத்தில் தாசில்தாராகி விடுகிறார். ஆகவே, சுற்றிச் சுற்றி அந்த மாவட்டத்திற்குள்ளேயே வரும் காரணத்தால் பொதுமக்களுக்குப் பெரிய இடைஞ்சல் ஏற்படுகின்றது. சில விருப்பு வெறுப்புகள் ஏற்பட்டு லவிதமனாப தொல்லைகள் கொடுக்கமுனைகிறார்கள். அந்த

(ரு. ஆர். சி. சுப்பிரமணியம்)

[1979 ஏப்ரல் 7]

செர்வீசை ஸ்டேட் செர்வீசாக மாற்றி மாநில அளவில் பி.டி.ஓ-க்களை மாற்றுவதுபோல் இவர்களையும் மாற்ற அரசாங்கம் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடலாடி, செல்வனூர், சிக்கல் போன்ற பிரிக்காக்களை ஒன்றாக இணைத்து சாயல்குடியில் தாலாகா அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு பூர்வாங்க வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. நம்முடைய அரசாங்கம் அதைத் தாலாகாவாக மாற்றி அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் இனிஷியல் சர்வே நடந்தே பல ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அமைச்சர் அவர்கள், மீண்டும் சர்வே செய்து லாண்ட் ரெக்கார்டுகளை ஒழுங்குமுறைப்படுத்த ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். ரீசர்வே செய்து நிலம் சம்பந்தப்பட்ட ரிகார்டுகளை ஒழுங்குபடுத்த நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லாவித முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசன வசதி இல்லாமல் பாதிப்பான நிலைமையில், கஷ்டமான நிலைமையில் தரிசு நிலங்களாக இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சியை வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களும் அரசாங்கமும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கும் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்புடன் வேண்டுகிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்ட அலுவலகங்களைப் பொறுத்தவரை இராமநாதபுரம் அன்ட் மதுரை என்று இருக்கக் கூடிய நிலையை மாற்றி மாவட்டத் தலைநகரை உடனடியாக ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரிய ஊர்களுக்கு, டவுன்களுக்கு அந்த அலுவலகங்களை மாற்றிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாவட்டப் பிரிவினையை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

(12.40)

*திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்பிற்குரிய தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். முதலிலே இயற்கையின் சீற்றத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

1977 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 12 ஆம் தேதி ஏற்பட்ட வெள்ளத்தின் காரணமாக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்னுடைய தொகுதி என்பதை நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த நேரத்திலே அந்தப் பகுதிக்கு அரசும் பல நன்மைகளைச் செய்தாலும் குறிப்பிட்ட சில வேலைகள் விட்டுப்போனதுபற்றி நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்த நேரத்திலே என்னுடைய பகுதியிலே 30 பேர்கள் உயிரிழந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிலே 2 பேர்களுக்கு, அவர்களுடைய குடும்பங்களுக்குத்தான் நட்ட ஈடுத் தொகை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படிச் சொல்கின்ற நேரத்திலே குடும்பத் தலைவன் என்று பல இனங்களிலே பிரிக்கப்பட்டாலும் அந்த 30 பேர்களிலே இன்னும் சிலருக்குக் நட்ட ஈடுத் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் அந்த புள்ளிவிவரங்களைக் கேட்டால் நான் அவைகளை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே குடகனாறு உடைந்ததால் பெரிய சேதம் ஏற்பட்டது என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதன் காரணமாக மண்மேடிட்ட பெரும் பகுதிகளை சிறிய விவசாயிகளுக்கு அரசினுடைய செலவிலும், பெரிய விவசாயிகளுக்கு பாதிச் செலவிலும் அரசு அப்புறப்படுத்திக் கொடுத்தது. ஆனால், ஈசநத்தம் கிராமத்தில் உள்ள மண்ல் மேடிட்ட பகுதி விநிப்பட்டுப் போய்விட்டது. அங்கே மண் மேடிட்ட பகுதி இருக்கிறது. அதை அரசு அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வெள்ளத்தின் காரணமாகவும், வறட்சியின் காரணமாகவும் விவசாயிகளுடைய நிலவரி தள்ளப்படுகிறது. முன்பு 25 காசு இருந்தது. இப்போது 37 பைசாவுக்குக் கீழே இருந்தால் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. விவசாயமே அழிந்து போய் விட்டது என்ற காரணத்தால்தான் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. அந்த நேரத்திலே விவசாய வருமான வரி மட்டும் அந்தப் பகுதியிலே வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அது நிச்சயமாகத் தள்ளுபடி செய்யப்பட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். நான் அங்கே போய் இருந்த நேரத்தில் சொன்னார்கள். தள்ளுபடி செய்கிறேன் என்று சொன்னால் மிக்க மகிழ்ச்சி.

அடுத்து, பட்டா புத்தகங்கள் வழங்கப்படுவது 1972 ஆம் ஆண்டிலே கொண்டுவரப்பட்டது இந்த மாநிலத்திலே. ஆனால், அது பெயரளவிலே மட்டும், குறியீட்டு அளவிலே மட்டும் இருக்கிறதே தவிர, எந்த வழியிலே அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கருதினோமோ அதைச் செய்யவில்லை. இன்றைக்கு

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

விவசாயிகள் கையிலே வெறும் பட்டாப் புத்தகங்கள்தான் இருக்கின்றன. அதை நல்ல முறையிலே செய்தால் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற பல்வேறு குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியும். கிராம அதிகாரிகளிடம் சென்று அத்தாட்சி கேட்கிற நிலைமை மாறிவிடும். குறிப்பாக நிலத்தின் அளவு கூட்டுப் பட்டாவாக இருப்பதைத் தனிப்பட்டாவாக மாற்றியது, அந்த அந்த ஆண்டுகளுக்கான அடங்கல் கணக்குகள், அவர்கள் வாங்கிய கடன்களைக் குறிப்பது இப்படிப்பட்ட விவரங்களையெல்லாம் அதிலே குறிப்பிட்டால் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும். ஆகவே, இந்த ஆண்டு மேற்கொண்டு நல்ல அளவில் அதைச் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, சப்-ரிஜிஸ்திரார் ஆபீஸிலே நிலத்தினுடைய மதிப்புப் புத்தகம் வைத்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்தினுடைய நிலங்களினுடைய மதிப்புகளைப் பற்றிய புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் கிராம அதிகாரிகள் தங்களுடைய இஷ்டப்படி செய்திருக்கிற குறைகள் இருக்கின்றன. பல்வேறு இடங்களில் நிலத்தினுடைய மதிப்பிற்கே ஸ்டாம்பு வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அதைச் சரியான முறையிலே மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தண்ணீர் தீர்வை, இதுதான் நாட்டிலே பெரிய பிரச்சினை, விவசாயிகளிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளுக்கு அடிப்படை விஷயம் இது, அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கு திட்டம் இருக்கிறது. அதற்காக சமீபத்திலே மாவட்டங்களிலே போய் உயர்மட்ட கமிட்டி மட்டும் இல்லாமல் தனியாக அதிகாரிகள் குழு வந்தது. அதிலே நாங்கள் எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறோம்,

இந்தத் தண்ணீர் தீர்வையைப் பொறுத்தமட்டில் முதல் தரம் என்றும், இரண்டாம்தரம் என்றும். அதுவன்னியில் தனியாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, முதல் தரத்திலே இருக்கும் வழிவகைகளையும், இரண்டாவது தரத்திலே இருக்கின்ற வழிவகைகளையும் பிரிக்கும்பொழுது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்,

இன்றைக்கிருக்கும் நிலைமையில். காவிரியாற்றின் தண்ணீரை ஆண்டு பூராவும் கொடுக்கும் சூழ்நிலையைப்போல் எங்கள் பகுதியில் ஓடும் அமராவதி ஆற்றில் கிடையாது. ஆறு மாதங்கள்தான் இருக்கிறது, ஆனால் இந்த இரண்டும் ஒரே கிளாசிலே—பர்ஸ்ட் கிளாஸ் சோர்ஸ் என்ற நிலைமையிலே வருகிறது. இரண்டாவது வகுப்பிலே செல்லும் தண்ணீர் தீர்வையை — இரண்டு

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. செ. சதாசிவம்]

கிராப்புக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் இரண்டாவது சோர்ஸ் என்று கூறக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் தண்ணீர்த் தீர்வை ஒரு போகத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டாலும் இரண்டாவது நிலையிலே விதிக்கக்கூடிய வரி யூராவும் வசூலிக் கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, செகண்ட் கிளாஸ் சோர்ஸிலேயிருக்கும் தண்ணீர்த் தீர்வையைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் போட்டிருக் கின்ற தண்ணீர்த் தீர்வை 10 ரூபாய், 12 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்றாலும்கூட, மொத்தத் தீர்வையெல்லாம் சேர்ந்து 100 ரூபாய்க்கு மேல் ஒரு ஏக்கருக்கு வருகிறது, அதற்குமேல் பெட்டர்மெண்ட் லெனி என்று அவர்களுக்கு வரும்பொழுது அவர்களுக்கு மிகவும் சிரமமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரி வித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாய வருமான வரி கமிட்டியைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். நானும் அந்தக் கமிட்டியில் இருப்பதால் சொல்கிறேன், அந்த விவசாய வருமான வரியை எந்த அளவிற்கு மிக நேர்மையாகப் போட வேண்டுமென்று விருப்புகிறோமோ அதில் அமைச்சரவர்கள் தீவிரமாகப் பங்கு காட்டுகிறார்கள், அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த வரி போடுவதால் வெளியிலேயிருக்கும் விவசாயிகளின் நிலைமை பாதிக்கப்படக்கூடாது. அவர்களுக்கு நல்லமுறையிலே அதை அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அவர்கள் இயங்குவதை எங்கள் கட்சியின் சார்பாக நான் நிச்சயமாக வர வேற்கிறேன், ஆனால் அந்த வரி போடும் நேரத்தில் விவசாயி களின் நிலைமைகளைத் தெரிந்து அதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு ஆவனவற்றைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன்,

கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன், கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்த அளவில், இன்றைக்கும் அவர்களைப்பற்றி கிராமப் பிரச்சனைகளிலே பல் வேறு நிலைமைகளிலே மாறுபாடு இருந்தாலும். இன்றைக்கு அவர்கள் கொடுக்கின்ற கணக்கு இல்லாமல் இருந்தால் இந்த ரெவின்யூ இலாக்காவே நிச்சயமாகச் செயல்பட முடியாது, ஆகவே, அவர்களுக்கு விதித்திருக்கும் அளவில், குறிப்பிட்ட அளவில், 60 வயதுக்கு மேல் உள்ள அதிகாரிகளை நாம் வேலையி லிருந்து நீக்கிவிட்டு. புதிதாக இப்பொழுது அமைக்கத் திட்ட மிட்டிருக்கிறோம், இப்பொழுது யாரை நியமிக்க இருக்கி றோமோ அவர்களின் வயது 60 என்று ஆகும்பொழுது வேண்டு மானால் இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தலாம். ஏற்கனவே இருந்து கொண்டிருப்பவர்களை 60 வயது ஆனாலும் அவர்களை நீடித்து, அவர்கள் தொடர்ந்து இருப்பதற்கான வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

அடுத்து, அமராவதி ஆற்றுப் பிரச்சனையைப்பற்றி ஒரேயொரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். அமராவதி ஆற்றில் தண்ணீர்த் தீர்வையைப் பொறுத்தவரையில், அமராவதி வாய்க்காலை ரீ-மாடல் செய்தபொழுது வாய்க்காலில் வைத்திருக்கும் பம்புசெட்டுகள் மூலம் எடுக்கும் தண்ணீருக்குத்தான் தீர்வை என்ற முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதனால் அந்தத் தீர்வை வாய்க்காலுக்கு மட்டும்தான் பொருந்துமே தவிர, அமராவதி ஆற்றுக்குப் பொருந்தாது. ஆனால் அமராவதி ஆற்றுக்கும் சேர்த்துத் தண்ணீர்த் தீர்வை போட வேண்டுமென்று, சமீபத்தில் ஜி.ஓ. போட்டு ஆற்றில் உள்ள பம்பு செட்டுகளுக்கும் தண்ணீர்த் தீர்வை போடப்பட்டது. அமைச்சரிடத்திலே நாங்கள் அதற்கு மனுகொடுத்து நிறுத்தி வைத்திருக்கிறோம், இவைகளை நன்றாகக் கவனித்து வாய்க்காலுக்கு மட்டும்தான் செய்ய வேண்டுமே தவிர. அமராவதி ஆற்றுக்கும் சேர்த்துச் செய்யக் கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வீ. அர்ச்சுனன்: மதிப்பிற்குரிய பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், இன்று அனைத்திந்திய ண்டா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்து இரண்டாண்டுக் காலத்தில் ஏறக்குறைய நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு 29 ஆயிரம், 30 ஆயிரத்திற்கு மேல் பட்டா வழங்கப்பட்டு அந்த ஏழை எளிய மக்கள் நல்லமுறையில் செயலாற்றி வருகிறார்கள்.

அதைப்போல ஏழை எளிய பாட்டாளிப் பெருங்குடி மக்கள். வீடு இல்லாமல், வசதியில்லாமல் இருக்கின்ற ஏழைக் குடிமக்களுக்கு இன்றையதினம் ஏறக்குறைய 45,000 வீட்டுமனைப் பட்டா ஜாரி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது,

அதைபோல இராணுவ வீரர்களுக்கு—அதாவது, இராணுவத்தில் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்ற இராணுவ வீரர்களுக்கும். அதைப்போலவே. சென்ற ஆட்சிக் காலத்தைவிட இப்பொழுது ஏறக்குறைய 27,000 அங்க ஊனமுற்றவர்களுக்கு இராணுவ வீரர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்பட்டுள்ளது,

[பிற்பகல் 12-50]

அதேபோன்று, வட ஆற்காடு மாவட்டம், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் போன்ற பகுதிகளிலே, சில மாவட்டங்களிலே, ஓய்வு பெற்ற இராணுவ வீரர்கள், அங்க ஊனமுற்றவர்கள் சென்ற காலத்திலே எங்களுக்குப் பட்டா வழங்கவில்லை. 40 ஆண்டுக்காலம். 30 ஆண்டுக்

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. வீ. அர்ச்சுனன்]

காலம் விவசாயம் செய்கிறோம். பட்டா வழங்கவில்லை. உங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலாவது பட்டா வழங்கவேண்டுமென்று மனு செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே, அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், இன்னும். யார், யாருக்கு பட்டா வழங்க வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க உறுதுணையாக இருந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

ஏழை, எளிய மக்கள் பல பகுதிகளிலே 10 வருடம், 12 வருடம் வீடு கட்டி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தும் குறிப்பாக. வட ஆற்காடு. ஆரணி தொகுதியிலே, பிள்ளையார் கோயில் தெரு என்று சொல்லக்கூடிய தெருவிலே 125 வீடுகளில் 15 வருஷங்களாக வாழ்ந்திருந்தும். அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கவில்லை. கொசப்பாளையம். வண்டிமேடு, கவுண்டராயன்மேடு, அதே போல் முனிசிபாலிட்டிக்கு எதிரிலே இருக்கும் ஈ.வே.ரா. பெரியார் நகரில் 250 வீடுகளிலுள்ளோருக்கு பட்டா வழங்கப்படவில்லை. பேரரறிஞர் அண்ணா நகரிலே, 250 வீடுகள் கட்டி, ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகாலமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கவில்லை, அதே போன்று பல ஏழை எளிய மக்களுக்கு இன்னும் பட்டா வழங்கப்படவில்லை, அரசானது அதில் தலையிட்டு அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

அதே நேரத்திலே ஏரி, புறம்போக்குகளாலே 20.25 வருஷம் பயிர் செய்து ஜீவித்துக் கொண்டு, வாய்தா கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால். அங்கேயும் பட்டா இல்லை என்று சொல்லி, ஆறாம் நெம்பர் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு, விவசாயப் பொருள் அப் புறப்படுத்தப்பட்டு. ஏழை விவசாய மக்கள் பாதிக்கப் படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்று அவர்கள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டு கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்கே சென்று வாழ முடியும்? 40 ஆண்டுக் காலம், 20 ஆண்டுக்காலம் வாழ்ந்த நிலத்தை விட்டு—கிணறு எடுத்து, பயிர் செய்த நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்ட நிலையிலே அவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் போதுமான பட்டா வழங்கும் வகையில் நீங்கள் செயல்பட வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

கள் இறக்குவோர், மரம் ஏறும் தொழிலாளிகள் இந்த அவசரச் சட்டத்தின்கீழ் பாதிக்கப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள், அன்றாடம் கண்ணீர் சிந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் இம் மாநிலத்தை விட்டு, வெளி மாநிலம் செல்கின்ற நிலையிலேயிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு நம் அரசானது எப்படியாவது, புறம்போக்கு மனைகளை, வீட்டு மனைகளை, ஐரி செய்து கொடுத்து, பட்டா வழங்கி, விவசாயம் செய்யலோன் கொடுத்து. வாழ வழி செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

[திரு. வீ. அர்ச்சுனன்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

பொற்கொல்லர்கள்—தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் காரணத்தால் பொற்கொல்லர்கள் பல லட்சக்கணக்கான பேர், வாழ்க்கையற்று, வாழமுடியாத சூழ்நிலையில் பல தொழில்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார்கள், வெளி நகரங்களுக்கும் சென்றிருக்கிறார்கள், அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவிப்பணம் கொடுத்து, இவ்வாவிட்டால் பாங்கு மூலமாகக் கடன் கொடுத்து, வீடு கட்டிக் கொடுத்து, அவர்கள் வாழ இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

பல தொகுதிகளிலே, பல மாவட்டங்களிலே, பல கிராமங்களிலே, மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை அட்டேழியம் பயங்கரமாக இருக்கிறது,

ஒருவர் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கச் சென்றால் 10 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், 2 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும், 5 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள், மிகச் சலபமாகக் கேட்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியிலே காலனி மக்களுக்கும் கவுண்டர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டு அந்த தகராற்றின் காரணத்தால் அவர்களைச் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிவரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்ட்டிபிகேட் வாங்கச் செல்லும்போது சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு 2 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள், அந்த ஏழை அரிசன மக்கள் எங்கே செல்வார்கள், அந்தக் குடியானவர்கள் 2 ரூபாய்க்கு எங்கே செல்வார்கள்? நான் இங்கே சட்டசபையை முடித்துக் கொண்டு நேரிடையாக சென்று விசாரித்த போதும் கூட நான் அப்படி பேசவில்லை நான் அப்படி கேட்கவில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள், இதையெல்லாம் வன்மையாகக் கண்டித்து அவர்கள் மேல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கணக்குப்பிள்ளை என்று சொல்கிறார்கள் இந்த கணக்குப் பிள்ளைகளிடத்தில்தான் ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது, கரும்பு மகசூலை கரம்பு என்று எழுதுகிறார்கள் கரம்பை கரும்பு என்று எழுதுகிறார்கள், அவர்களை எல்லாம் தாலுக்காவிட்டு தாலுக்கா மாற்றி அவர்களுக்கும் இப்படி வாங்க வேண்டிய தேவையில்லாமல் வேண்டிய சம்பளம் கொடுத்து நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்னை பேச அழைத்ததற்காக சபைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்,

*திரு. ர. ஜெபமணி : மாண்புமிகு தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே. வருவாய்த்துறை மானியங்களின் மீது ஜனதா கட்சியின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்,

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

நாம் வருவாய்த்துறை என்று சொல்லிக் கொள்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்—கடன்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பேசிக் கொள்கிறோம். ஆனால் வாங்கிய கடனையே கொடுக்க முடியாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் மீது நிலத்திற்கு வரி, தண்ணீருக்கு வரி, செஸ் வரி, அடிஷனல் செஸ் வரி, என்று பல வரிகள் போட்டு, நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் நிலம் வேண்டாம் என்று ஒடிவிடும் அளவிற்கு வசூல்களையே அவர்கள் மீது திணித்திருக்கிறோம்,

அத்தோடு நமது வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சேல்ஸ் பீட்டர்ஸில் நிறைய பணம் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று சொல்லி பொருமைப்பட்டார்கள், எனக்கும் அந்தப் பெருமை சேரும். இதிலே அதிகமாக வரி வந்திருக்கிறபோது, விவசாயிகளிடத்தில் வேறு வரி வாங்க வேண்டுமா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படவேண்டும், ஆனால் அவர்கள் அந்த நிலத்திற்கு ஏன் சொந்தக்காரர்களாகப் பிறந்தோம் என்று பயப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், யாரும் தனியாக சுதந்திரமாக ஒரு ஏக்கர் நிலம் கூட சொந்தம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆனால் வரியைக் கட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை, இந்த விஷயங்ளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலிக்க வேண்டும். இங்கே பேசுகிற போது கூட எடுத்துக் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன், நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அவர்கள் வேறு ஏதாவது தொழில் செய்து கொண்டிருந்தால் அந்த நிலம் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்று பேசியிருக்கிறார்கள், நான் உங்களை எல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன், விவசாயிகள் என்றால் முதலில் யார்? கலப்பை எடுத்துக் கொண்டு உழுகிறார்களே அவர்களா, நடுகிறார்களே, தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்களே, களை எடுத்து அறுவடை செய்கிறார்களே, அவர்கள் குத்தகை எடுக்கிறார்களே, அவர்களா? இவர்களில் யார் விவசாயிகள்? இவர்கள் எல்லாம் கூலியாட்சன்—தொழிலாளர்கள் வேலை செய்பவர்கள். அவர்களை விவசாயிகள் என்று சொல்ல முடியாது. உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொல்கிறார்கள், நிலம் அவனுக்கு எப்படிச் சொந்தம்? உழுபவனுக்கு கலப்பைதான் சொந்தம்; அவர்கள்—நடுபவர்கள், களை எடுப்பவர்கள், அறுவடை செய்பவர்கள் எல்லோரும், தொழிலாளர்கள், அவர்களுக்கு வேண்டிய கூலி நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று இதிலேயே இருக்கிறது, கொடுக்கப்படுகிறது. அடுத்து குத்தகைக்காரர்கள், அவர்களுக்கு வேறு தொழில் கிடையாது, அவர்கள் ஒரு இடைத்தரகர்கள், அவர்களுடைய செல்வாக்கை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டு குத்தகை என்ற பெயரால் எவ்வளவு நிலம் வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளலாம்,

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1979 ஏப்ரல் 7]

இந்த நிலம் என்பது இல்லாவிட்டால், இந்த நிலம் உணவு அளிக்காவிட்டால் ஒருவரும் உயிர்வாழ முடியாது. நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன் இந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களில் போடக்கூடிய வரிகளைத் தவிர வேறு எந்த வரியையும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குப் போடக்கூடாது, ஆனால், அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் கிராமங்களில் இருக்கிற மணியக்காரர்களிடத்திலும், கணக்குப்பிள்ளைகளிடத்திலும் கைகட்டிக்கொண்டு இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்” என்று சொன்ன திருவள்ளுவர் இருந்தால் இந்நேரம் தலைகுனிந்திருப்பார் இதைப்பார்த்து. விவசாயிகளான நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லா வரிகளையும் கட்டிவிட்டு தங்கள் வயிற்றில் ஈரத்துணியைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் முன்சீப் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் சரி, மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை என்று சொன்னாலும் சரி, அவர்களை எல்லாம் கிராமத் தலைவர்களாக, கிராம அதிகாரிகளாக மாற்ற வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-00)

அவர்கள் முன்சீபாக இருப்பார்கள், கர்ணமாக இருப்பார்கள். கர்ணத்தை வேண்டுமானால் அக்கௌண்டென்ட் என்று போடுங்கள். கிளார்க் என்று செய்யுங்கள். எல்.டி.சி. சம்பளம் கொடுங்கள். கிராம முன்சீப்பாக இருப்பவர்கள்—யு.டி.சி. என்று போடுங்கள். அவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்பவர்களை, பியூனாக, 4-ம் தரப் பணியாளர்களாகக் கருதிச் செய்யுங்கள். அந்த ஊர் மக்களுக்கு ஒரு ஆபீஸ் வையுங்கள். அந்த கிராம நல அதிகாரிக்கும் ஆபீஸ் இருக்கும். தற்போது கணக்குப்பிள்ளை வீட்டுக்குப் போவதற்கு மக்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஏதாவது தருகிறாயா, இல்லை 20 மடங்கு தீர்வை எழுதி விடுவேன் என்று மிரட்டுகிறார்கள். இதுதான் தற்போது தமிழகத்தில் உள்ள உண்மையான நிலை. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும்.

நிலச் சொந்தக்காரர்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் 2—3 ஏக்கர் சொந்தமாக நிலம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். குத்தகைக்காரர்கள் கூலிகளை வைத்துக்கொள்கிறபோது, நிலச்சொந்தக்காரர்கள் வைத்துக் கொள்ளக்கூடாதா? பெரிய தொழிற்சாலை வைத்து இருப்பவர்கள் பலப்பல லைசென்சு பெற்றுக்கொண்டு, தங்கள் தொழிலை சீலிங் இல்லாமல் பெருக்கிக்கொண்டே போகிறபோது விவசாயிகளை மட்டும் ஏன் இப்படி சீலிங் வைத்து, அந்த நிலத்தில் பட்டா இல்லாதவனுக்கு உரிமை இல்லாதவனுக்கு தருகிறீர்கள். வரி சட்ட வேண்டாம் என்று எல்லோரும் சொல்பவர்கள். இதிலே தீவிர

1979 ஏப்ரல் 7) [திரு. ர. ஜெபமணி]

வாதம் காட்டக்கூடாது. (மனியடிக்கப்பட்டது) ஐயா, 10.15 நாளைக்குப் பிறகு இன்று தான் பேசுகிறேன், மணி அடித்தால் உட்கார்ந்து விடுவேன். சபாநாயகர் அவர்களிடத்தில் தலைவரிடத்தில் எனக்கு அவ்வளவு மரியாதை. இந்தப் பிரச்சனை மீது சுருக்கமாகப் பேசி விடுகிறேன். நிலம் வைத்து இருப்பது பாவம் என்று கருதக்கூடாது. அவன் உண்டை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கிறான். அவன் மீது ஏகப்பட்ட வரியைப் போடக்கூடாது, அவன் என்றைக்குமே கடன்காசு னாகவேதான் இருக்கிறான். அவன் வரி கொடுக்கவேண்டும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் நியாயமான முறையில் இருக்கவேண்டும்.

அடுத்ததாக, வருஷாவருஷம் வெள்ளம் வருகிறது. வெள்ள நிவாரணமும் வருகிறது. சென்னையில் 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கிறோம், அல்லது 100 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். வேஷ்டி, புடவை, லுங்கி கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், ஒவ்வொரு வருஷமும் இப்படி வெள்ளம் வந்து, அந்த மக்கள் என்றென்றும் பிச்சைக்காரர்களாக இருக்கவேண்டுமா? எல்லோருக்கும் உயர்வான இடத்தில் வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டால், பள்ளமான பகுதிகளை மேடாக ஆக்கி விட்டால், இந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படும் நிலைமை வராது அல்லவா, நகரமும் அழகாக இருக்கும். அதை விட்டு விட்டு மழை வருஷா வருஷம் பெய்ய வேண்டும், அவர்கள் கார்ப்பரேஷன் பள்ளியில் வந்து தங்க வேண்டும் இப்படி அரசாங்கமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருந்தால் அரசாங்கப் பணமும் வீணாகிறது, மக்கள் அவதியும் பெருகுகிறது. மத்திய சர்க்கார் இதற்காக 10 கோடி கொடுத்ததாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த மாநில சர்க்கார் அதற்காக அதிகமாக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் செய்வதை விட்டு விட்டு, அந்த வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு, மேடாக இருக்கிற பகுதியில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல் உங்கள் பகுதியில் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கிறதா, அதற்கு சலுகை வழங்க சிபாரிசு செய்யவேண்டுமா 5 ரூபாய் கொண்டு வா என்று லஞ்சம் கேட்பதும் ஒழியும். 5 ரூபாய் கொண்டு வா என்றால் எங்கேயிருந்து கொண்டு வருவது? (மனியடிக்கப்பட்டது) ஜெய் ஹிந்த்.

* திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, நிலவரித் துறைக்கு 4,87,29,000 ரூபாயும், முத்திரைத்தாள்கள்—நிர்வாகத்திற்கு 69,76,000 ரூபாயும், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்புக்கு 6,86,000 ரூபாயும், இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்பதற்கு 15,59,79,000 ரூபாயும், ஜமின்தார்களுக்கு இழப்பீடு என்ற

[திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 7]

தலைப்பின்கீழ் 8,00,000 ரூபாயும் இந்த அரசு ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டி, என்னுடைய தொகுதி சேர்ந்திருக்கிற தர்மபுரி மாவட்டம் பற்றியும் பர்கூர் தொகுதியைப் பற்றியும், சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு நில வரி, வருவாய்த்துறைமீது பேசுகின்ற போது இங்கே இந்த அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் 15 ஆண்டு காலம் 20 ஆண்டுகாலம் காடு, மேடாகக் கிடந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தை இன்றைக்கு பயிர் செய்கின்ற அளவுக்கு மாற்றியிருப்பது மட்டுமல்லாமல் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றபிறகு பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்களுக்கு மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் மூலம் பட்டா வழங்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், வனத்துறையைப் பொறுத்த மட்டில், அங்கே 20, 30 ஆண்டு சாலமாக புறம்போக்கு நிலமாக, மேய்ச்சல் காடாகக் கிடந்த நிலங்களை ஏழை எளிய மக்கள் இரண்டு ஏக்கர், 3 ஏக்கர் என்று எடுத்து, மேடாக இருந்த அந்த நிலத்தில் பல்லாண்டு காலம் பாடுபட்டு, இன்றைக்கு விவசாயத்திற்கு ஏற்றநிலமாக மாற்றி, அந்த நிலத்திலே விவசாயம் செய்துவருகிறார்கள். அந்த நிலத்தில் எல்லாம் இன்றைக்கு வனத்துறையினர் செடிகள் வைக்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில், நிலம் இல்லாத ஏழை எளிய மக்களுக்கு, இதுவரையில் மேடாக இருந்த நிலத்தை பயிர் செய்வதற்கு ஏற்றபடி மாற்றி, பல்லாண்டு காலமாக அனுபவித்து வருகின்ற அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்தவிதமான தொந்தரவுகளும் கொடுக்காமல் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டா வழங்குவதில் இன்றைக்கு பல தில்லுமுல்லுள்ள நடைபெறுகின்றன. எப்படி என்றால், தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், புரட்சித் தலைவர் அரசு பொறுப்பேற்ற பின்னால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை வீட்டுமனைப் பட்டாவாகவும், நிலப்பட்டாவாகவும் வழங்கி வருகிறது. ஆனால் வட்டாட்சித் தலைவருக்குக் கீழே உள்ள அதிகாரிகள் பல நிலங்களுக்கு பட்டாக்களை எழுதி வைத்துக்கொண்டு, ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு அதை வழங்காமல் இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் தாலுகா ஆபீசில் லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. பட்டாவை அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்றால் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்த 100

979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்]

ரூபாய், 200 ரூபாய்க்கு வழியில்லாத ஏழை விவசாயிகள் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். கீழ்நிலையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் அப்படி நடந்துகொள்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் அதைக் கவனித்து, லஞ்சத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பர்கர் தொகுதியில் மஜீத் கொல்ல அள்ளி, தொகரப்பள்ளி, லாலிபட்டி பகுதிகளில் நூற்றுக்கணக்கான ஏழை எளிய மக்கள் வனத்துறை நிலத்தில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு அந்த நிலத்தில் எல்லாம் வனத்துறையினர் செடி வைப்பதற்காக அந்த நிலத்தை உழுகின்ற ஏழை விவசாயிகளை மிரட்டுகிறார்கள். 20 ஆண்டு காலம், 30 ஆண்டு காலமாக அவர்கள் பயிர் செய்து வரும் அந்த நிலத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அமைச்சரவர்கள் ரெவின்யூ கிராமங்களைப் பிரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் காவேரிப்பட்டினத்தை ஒரு தாலுகாவாகப் பிரிப்பது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. காவேரிப்பட்டினத்தை ஒரு தாலுகாவாகப் பிரிப்பதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் பர்கர் யூனியனை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் காவேரிப்பட்டினத்தோடு கண்டிப்பாகச் சேர்க்கக் கூடாது என்று அந்தத் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் என்னுடைய சார்பாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பர்கர் யூனியன் இப்போது கிருஷ்ணகிரி தாலுகாவோடு இணைந்திருக்கிறது. விவசாயப் பொருட்களை வியாபாரம் செய்வதற்கும் மற்ற எல்லாக் காரியங்களுக்கும் கிருஷ்ணகிரி தான் இன்றைக்கு மையமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிருஷ்ணகிரி வட்டத்தில் பர்கர் யூனியன் இருக்க வேண்டும்; எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் பர்கர் யூனியனை காவேரிப்பட்டினம் தாலுக்காவுடன் சேர்க்கக் கூடாது என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கிருஷ்ணகிரி டாம் ஒன்றுதான் தஞ்சாவூர் போல் விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுகின்ற நிலையில் இருக்கிறது. வேறு எந்த வசதியும் இல்லை. அங்கே இன்றைக்கு ஒரு போகத்திற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் வரி போடுகிறார்கள். நெல் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகின்ற இந்த நேரத்தில், விலைபொருள்களுக்கு

[திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

போதுமான விலையும் கிடைக்காத இந்த நேரத்தில் அவர்களால் 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் என்று வரி போட்டால் எப்படி அந்தப் பணத்தைக் கட்ட முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகையால் இந்த 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் வரி என்பதை மாற்றி, அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

எனக்கு முன்னாலே பேசிய நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கீரு. அர்ச்சுனன் அவர்கள் இந்தக் கர்ணம் போன்றவர்களின் கொடுமை தாங்க முடியவில்லை என்று குறிப்பிட்டார். அது அவருடைய தொகுதியில் மாத்திரமல்ல, தமிழகம் முழுவதும் இன்றைக்கும் இந்தக் கர்ணங்களின் கொடுமை தாங்க முடியாத நிலையில்தான் இருக்கிறது. ஏழைகள் அவர்களைச் சந்தித்து ஒரு சர்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும் என்றால் கூட 10 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆர்.சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது போல் கர்ணம், முன்சீப் போன்றவர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும். மற்ற அரசு ஊழியர்களை வேறிடங்களுக்கு மாற்றுவது போல் இவர்களையும் வேறு இடங்களுக்கு மாற்ற வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் இந்த அரசு என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்து, தருமபுரி மாவட்டத்திலே இரண்டு கோட்டாட்சி அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. இன்னொரு கோட்டாட்சி அலுவலகம் ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதே நேரத்திலே கிருஷ்ணகிரிக்கு ஒரு கோட்டாட்சி அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இந்த ஆண்டு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது அரசு, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் ஏரிகளுக்காகச் செலவிட்டு வருகிறோம். ஆனால் அந்த ஏரிப் பகுதிகளில் பலர் ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறார்கள். அப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அப்படி ஆக்கிரமிப்பு செய்து ஏரிகளிலே விவசாயம் செய்கின்றவர்களைக் காலி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம்]

கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, ஓடை புறம் போக்கு நிலங்களில் விவசாயம் செய்தால் அந்த இடங்களிலிருந்து காலி செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டுகோள் விடுத்துக்கொள்கிறேன். . . . (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. பி.எச். பாண்டியன் :
சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எச். ஜி. ஆறுமுகம் : அடுத்து ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். செக் போஸ்ட் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது ஆந்திரா எல்லையிலே செக் போஸ்ட் போடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆந்திராவுக்குப் பக்கத் திலே குருவிநாயணப்பள்ளி என்ற ஊரின் எல்லையை ஒட்டி செக் போஸ்ட் போட வேண்டும். ஆனால் இப்போது செக் போஸ்ட் இந்தப் பக்கம் இருக்கிறது. இதனை நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே அந்த செக் போஸ்ட்டை எல்லையை ஒட்டியே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த வருவாய்த் துறை மானியத்தின் மீது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த வருவாய்த் துறை மிக முக்கியமான துறை. இது தான் கிராமப் பகுதிகளிலே அதிகமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. பல காரியங்களை ஒழுங்காகச் செய்ய வேண்டியது இந்த வருவாய்த் துறைதான்.

இப்போது நாம் தொடர்ந்து போட்டுக் கொண்டு வருகின்ற நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டமானாலும் சரி, வாரம் குத்தகை போன்றவை சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களானாலும் சரி இன்னும் கிராமங்களின் நலனுக்காகப் போடப்படுகின்ற எந்தச் சட்டங்களானாலும் சரி இந்தத் துறைதான் அனைத்தையும் சரியாக அமல் படுத்த வேண்டும். அந்த வகையிலே இந்தச் சட்டங்கள் கடந்த காலத்தில் சரியான முறையிலே அமல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அது அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. எதிர்பார்த்த பலனை அளிக்க வில்லை என்பதை நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 7]

இந்தப் புத்தகத்திலே கூட சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களிலே குத்தகை சம்பந்தமான சட்டங்கள் சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல இடங்களில் தொடர்ந்து மூன்று தலை முறையாக அனுபவித்துக் கொண்டு வந்த இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கெல்லாம் பாதகமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால், திரு நெல்வேலி மாவட்டத்தில் பத்தயப் பாறை கிராமத்திலே தொடர்ந்து மூன்று தலை முறையினர் விவசாயம் நடத்திக் கொண்டு வந்தனர். அந்த நிலத்திலேயிருந்து நிலச்சுவான்தார் அந்தோணி கோஸ்டா பெர்ண்டோ என்பவர் அங்கிருந்தவர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார். அதோடு மட்டுமல்ல, இன்று அவர்கள் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்த நெல்லைக் கூட அந்த நிலச்சுவான்தார் தன்னுடைய அடியாட்களை வைத்து அறுவடை செய்துவிட்டார். அத்தோடு அங்கே விவசாயம் செய்த விவசாயிகளின் மீது ஒரு வழக்கையும் போடக் கூடிய ஒரு மோசமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இந்த நிகழ்ச்சியைப் பார்க்கின்றபோது இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் சரியாக அமல் நடத்தப்படவில்லை என்பது தெரிய வருகிறது.

சாகுபடி யார் செய்கிறார்கள், எப்படி செய்கிறார்கள் என்பது பற்றி எல்லாம் பதவியில் உள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் தெரியாது. சாகுபடி செய்வதற்கான உரிமையை வழங்குவதிலே இன்று அந்த வருவாய்த் துறை தவறி இருக்கிறது. இன்னும் தவறிக் கொண்டிருக்கிறது. சரியாக அந்த நிலங்களை விதியோக்கிக் வேண்டும் என்றால் அந்தக் கிராமத்தில் உள்ள எல்லாக்கட்சிகளையும் ஒன்று சேர்த்து மக்கள் குழு மூலமாக யார் யாருக்கு நிலம் இருக்கிறது, யார் யார் அந்த நிலத்தை உழுகிறார்கள் என்று பார்த்து அமுல் படுத்த வேண்டிய ஒரு திட்டம் ஒன்றும் இல்லை. அது மாதிரி எடுத்துக் கொண்டால் நெல்லை மாவட்டத்தில், நெல்லை தாலுக்காவில் வேளார்குளம் என்னும் இடத்தில் இனாம் நிலத்தை இன்னொருவருக்கு விற்று விட்டார். அந்த நிலத்தை மூன்று தலை முறையாக அங்குள்ள அரிசன ஏழை மக்கள் வேளாண்மை செய்து வந்தார்கள். அப்படி அந்த நிலத்தை வாங்கிய நில முதலாளி சாகுபடி செய்யும் ஏழை அரிசன விவசாயிகளை அந்த நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்ற அவர்கள் மீது ஹைக்கோர்ட் வரை வழக்கு போட்டு அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். சாதாரண நிலம் இல்லாத ஏழை அரிசன விவசாயிகள் எப்படி கோர்ட்டுக்குப் போக முடியும். அந்த நிலங்களையெல்லாம் இனாம்தாரர்களும், நிலச்சுவான்தாரர்களும் பறிக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த ஏழை விவசாய மக்களுக்கு அந்த நிலங்களையெல்லாம் சொந்தமாக பட்டா வழங்க வேண்டும். அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதில் இந்த அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்டத்தில் அம்பாசமுத்திரம் ஊர்க்காடு ஐமீனிலே, அந்த ஐமீன் வாரிசான கே. ராணி-காந்திமதி நாச்சியார் அவர்களுடைய நிலத்தை உச்சவரம்பு சட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொண்டு 14 வருடங்கள் ஆகின்றன. எடுத்துக் கொண்டதாக அறிவித்து 6 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இருந்தாலும் ஒரு வித நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை. அது மட்டுமல்ல, அந்த அம்மையார் அந்த நிலத்தை, உபரி நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு விற்று விட்டார். அதை வாங்கியவர் அந்த நிலத்தில் சாகுபடி செய்தவர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன? அந்தச் சாகுபடி செய்தவர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வந்தது. வருவாய் துறை அதிகாரி ஆனாலும் சரி, போலீஸ் அதிகாரி ஆனாலும் சரி, அவர்கள் யாருக்கு உதவிக்குப் போகிறார்கள்? ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி கிடையாது. நிலச்சுவாந்தார்களுக்குத் தான்துணை போகிறார்கள். ஆகவே, மூன்று தலை முறையாக அங்கே அந்த நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வந்தவர்கள் அந்த நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் குறிப்பாக 25: 75 என்று வாரத்தை போட்டிருக்கிறீர்கள். எப்படி அந்த நிலத்தை எடுக்கப் போகிறீர்கள். உங்களால் எப்படி தடுத்து நிறுத்த முடியும். போலீஸ் அதிகாரியையோ அல்லது வருவாய்த்துறை அதிகாரியையோ நம்பினால் முடியாது. கேரளாவிலும், மேற்கு வங்கத்திலும் இந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த போது மக்கள் கமிட்டியைப் போட்டார்கள். அந்தக் கமிட்டிதான் யார் யார் கொந்த சாகுபடி செய்கிறார்கள், யார் யார் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள், யார் யாருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பார்த்து உண்மை நிலையைச் சொல்ல முடியும். இந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகளாலோ, அல்லது வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளாலோ முடியாது. யார் உண்மையிலே சாகுபடி செய்ய வில்லையோ அவர்கள் வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நல்ல நோக்கத் தோடு கொண்டு வந்த அந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில், அங்கு அந்த நிலத்தை சாகுபடி செய்பவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்வதை ஒத்துக் கொள்கிறீர்கள். அதை ஒத்துக் கொண்டாலும், நிறைவேற்றுவதிலே நடவடிக்கை சரியாக எடுப்பதில்லை. மக்கள் கமிட்டி ஒன்றை அமைத்து, அதிலே அதிகாரிகளையும் சேர்த்து அந்த நிலங்களை உண்மையான சாகுபடியாளர்களுக்கே கிடைக்கச் செய்ய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து மனைப்பட்டா. இது ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுகின்றதா என்றால் இல்லை. உதாரணமாக, திருச்சியிலே உறையூரிலே நவாப் தோட்டத்திலே இனாம் நிலத்திலே தொடர்ந்து குடியிருந்து வருகிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் இந்த இனாம் நிலத்திலேயிருந்து வெளியேற்றப்பார்க்கிறார்கள். நாம் எவ்வளவோ சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1979 ஏப்ரல் 7]

இதற்கும் ஒரு சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். இப்போதுள்ள சட்டத்தின் காரணமாக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தால் தான் இதைச் செய்ய முடியும். அப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதேமாதிரி புறம்போக்கு நிலம். இப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களிலே குடியேறி இருக்கிறார்கள். ரொம்ப நாட்களாக இப்படிப்பட்ட நிலங்களிலே குடியேறி இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, திருமங்கலத்திலே மரவங்குறத்திலே சர்வே நெம்பர் 2312-லே பெருமான், தவசி, வீராணம் போன்ற 7 பேர்கள் ரொம்ப நாட்களாக குடியிருக்கிறார்கள். ஆனால், மதுரை நகரத்திலே குடியிருக்கின்ற ஒரு ஏக்போக உரிமையாளருக்கு அவருக்கு வீடு இருக்கிறது, வாடகை வருகிறது, இருந்தும் அவர் பெயரிலே அதிகாரிகள் பட்டாக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் இப்போது அந்தப் பட்டாவைக் காட்டி, அவர்களை வெளியேற்றுகின்றார்கள்.

(பிற்பகல் 1-20.)

அந்த பட்டாவை வாங்கியிருக்கிறவர்கள் ஏற்கனவே இருந்து கொண்டிருப்பவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இப்போது பட்டா வாங்கியிருப்பவர்கள் நிலம் உள்ளவர்களா இல்லாதவர்களா? எப்படிப்பட்டவர்கள்?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : இங்கேயிருப்பவர்கள் சாதாரண ஜனங்கள். சலவைத் தொழிலாளி, சுவரத் தொழிலாளி, இவர்கள் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தை மதுரையிலுள்ள ஒருவர் தான் பட்டா வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்து—இவருக்கு மதுரையில் நிலம் இருக்கிறது, சொந்த வீடு எல்லாம் இருக்கிறது—இவர் இந்த இடத்தை பட்டா வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு இங்கேயிருக்கிறவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இதைப்பற்றி எத்தனை மனுக்கள் அனுப்பினாலும் அதை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. வருவாய்த்துறை இப்படிப்பட்ட சங்கடமான ஒரு நிலைமையை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

மயிலாடும்பாறை என்ற இடத்தில் பழமுதிர்சோலை—அந்த இடம் சோலையே இல்லை, அந்த சோலை என்று சொல்லி நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து விதிநிலக்கு வாங்கி அந்த இடத்திலுள்ள களம், கிணறு இவைகளை எல்லாம் வேறு ஒரு வருக்கு விற்றுவிட்டு, இதை வாங்கியவர் இப்போது, போஸ்சையும் உதவிக்கு வைத்துக்கொண்டு, அங்கேயிருப்பவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். நான் அங்கு இருந்து நிலைக்கு வாங்கியிருக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அங்கேயிருக்கின்ற கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கக் கூடாது, களத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு, அங்கேயுள்ளவர்களை அப்பறப்படுத்துகின்ற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். வருவாய்த்துறை வாரியத்திற்கும் இந்த காரியம் நன்றாக தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்கின்ற முறையில், நிலத்தை அபகரித்து வைத்துக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட சில பெரிய மனிதர்கள் சாதாரண மக்களை வெளியேற்றவும், இடைஞ்சலையும் உண்டு பண்ணிக் கொண்டிருப்பதோடு, தானும் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் பேரில் எல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பட்டா புத்தகம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பட்டா புத்தகத்தைப் பார்த்தால், மூன்று பேர்களுக்கு சேர்ந்து 30 ஏக்கர் இருக்கிறது என்று சொன்னால், மூன்று பேர்களுடைய பெயர்களையும் எழுதி, 30 ஏக்கர் என்றும் போட்டு பட்டாப் புத்தகம் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். மூன்று பேர்களில் யார் யாருக்கு பத்து ஏக்கர், என்ன சர்வே நம்பர் என்று போடுவதில்லை. இன்னின்ன சர்வே நம்பர் இன்னின்னாருக்கு என்று குறிப்பிட்டுக் கொடுத்தால்தான் லோன் முதலியவை வாங்குவதற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும். பாங்க் பாஸ் புத்தகம் மாதிரி இருக்க வேண்டும். பாங்கில் பணத்தை போடுகிறோம், போடும்போதும், வரவு வைத்துக் கொள்கிறார்கள், எடுக்கும்போது, செலவு எழுதிக் கொள்கிறார்கள். அந்த மாதிரி நிலத்தை நிலைக்குக் கொடுத்தாலும், வாங்கினாலும் அவைகள் எல்லாம் இந்த பட்டா புத்தகத்தில் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி இப்போது கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதையும் சரியான முறையில் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்றுதான் வீட்டுமனை கொடுக்கிறோம். ஒரு சென்ட் அரை சென்ட் என்றெல்லாம் இருப்பது போதாது. கரெக்டாக மூன்று சென்டுக்கு குறையாமல் என்று இருக்க வேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி] [1979 ஏப்ரல் 7]

தாலுக்கா ஆபீஸிலிருந்து ஏதாவது பேப்பர் போக வேண்டும் என்றால் தாலுகா ஆபீஸ், ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ், அதற்குப் பின்னால் கல்கட்டர் ஆபீஸ் இப்படி போக வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி நான்கைந்து இடங்கள் எதற்கு இருக்க வேண்டும்? இத்தனையும் கழிந்த பின்னால் ரெவினியூ போர்டுக்கு வரவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு கண்மாய் வெட்ட வேண்டுமென்றாலும் கூட, அதற்காக ஸி. ஈ. போன்றவர்களை எல்லாம் பார்த்து ரிப்போர்ட் வாங்கின பின்னாலும் முடிவு எடுப்பதற்கு ரெவினியூ போர்டுக்கு வந்து கவர்ன்மென்ட்டுக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய எம். எல். ஏ. அனுபவத்திலேயே கடந்த 10, 15 ஆண்டு காலமாக இப்படியேதான் போய்க்கொண்டு இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் சிலவற்றை நீக்கிவிடலாம். தாலுகா ஆபீஸ் கழிந்தவுடன் கலெக்டர் ஆபீஸ் என்று வந்துவிட வேண்டும். எதற்கு ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் மத்தியில் ஏன் என்று தெரியவில்லை. நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம், ஆகவே தாலுகா ஆபீஸ் என்று கழிந்தவுடன் கலெக்டர் ஆபீஸ் என்று வந்துவிடவேண்டும். இடையில் ஆர். டி. ஓ. ஆபீஸ் என்றிருப்பது தேவையில்லை. இதை அரசு பரிசீலனை செய்து பார்த்து முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தம் செய்வது, வீட்டு மனை வழங்குவது, பட்டா செய்து கொடுப்பது, இவற்றில் எல்லாம் நன்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். நகர்ப்புற நிலங்களுக்கு உச்சவரம்பு கொண்டு வந்ததின் காரணமாக மிச்சம் கிடைத்த இடங்களை எல்லாம் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு கிடைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். குத்தகை சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களை வெளியேற்றிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் குத்தகை சாகுபடி செய்கின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். 1979 ஜூலை வரைக்கும் பாக்கியில்லாமல் இருந்தால் வெளியேற்ற வேண்டாம் என்று சொல்லியிருந்தால் என்ன பலன் கிடைக்கும். பழைய பாக்கியில் ஒரு தவணை செலுத்தினாலும் கூட முந்திய பாக்கிகளை எல்லாம் செலுத்தியதாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, பலர் பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? 1979 ஜூலையில் குத்தகை பாக்கி செலுத்தவில்லை என்றால் வெளியேற்றப்படுவார்கள் என்று சொன்னீர்கள். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே குத்தகை பாக்கியிருந்தால், ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆனால், நீங்கள் 1979 ஜூலை வரையில் பாக்கி என்று சொன்னால், அவர்களால் செலுத்த முடியவில்லை என்று சொன்னால் வெளியேற்றப் போகிறீர்களா? அல்லது அந்தக் கடனை ரத்து செய்யப் போகிறீர்களா?

1979 ஏப்ரல் 7] [திரு. சோ. அழகர்சாமி]

இப்போது, 25—75 என்று சட்டம் கொண்டு வருகின்ற நேரத்திலே, அவர்களால் 100, 200 கூட கட்ட முடியாத ஒரு நிலைமையில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் இந்த விவசாயிகளுக்கு மேலும் தண்டத் தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வை போட்டால், அவர்களால் எப்படிக் கட்ட முடியும்? ஓடையிலே ஓடுகின்ற தண்ணீருக்குக் கூட, ஒரு ஏக்கருக்கு ரூபாய் 40, ரூபாய் 50 என்று தீர்வை போடப்படுகிறது. எனவே, கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கின்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கின்ற வகையிலே ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும், ஒரு திருத்தத் தையாவது கொண்டு வந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மா. மணிமாறன் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை சம்பந்தமாக நான் சார்ந்திருக்கும் கழகத்தின் சார்பாக இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

வருவாய்த் துறையைப் பொறுத்தமட்டில், நிலவரி வருமானத்தை வைத்துக் கொண்டுதான், மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மானியத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த மானியத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்காக நான் மிகவும் பெருமைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உண்மையிலேயே விவசாயக் குடும்பத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறார்களே தவிர * * அப்படி வந்திருக்கின்ற காரணத்தால், பெரிதும் கவனத்தோடு கேட்டு, அவர்கள் உதவி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் என் உரையைத் தொடங்குகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 1963-லே நிலத்திற்கு வரி கூடுதலாக்கப்பட்டது.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : பாயின்ட் ஆப் அர்டர், பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் * * * என்று சொன்னார். அப்படியென்றால் மற்ற அமைச்சர்கள் * * * என்பதுபோல் இந்த அவையிலே நினைக்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அப்படியென்றால் * * * என்கிற நிலைமையெல்லாம் வரும். எனவே, மற்ற அமைச்சர்களை இப்படி திசை திருப்பக்கூடிய நிலைமையிலே இருக்கக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 7]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
மாண்புமிகு உறுப்பினர் : * பற்றிச் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : தலைவர் அவர்களே, 1963-64 நிலவரி திருத்தப்பட்ட பிறகு, பிறகு 1976-லே எம்ரஜென்சிகாலத்திலே திருத்தப்பட்டது. அப்போது பல அட்டோமியங்கள் அரசு தரப்பில் நடந்தது, அதிகாரிகள் நிலவரியை வசூலிக்கவில்லை. 1976 ஜூலைமீலே அந்தத் திருத்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது. அதற்குப் பின்னாலும் இதை வசூலிக்க முடியவில்லை. 1977-லே வசூலிக்கலாம் என்றார்கள். 1977-லே தேர்தல் வரப்போகின்றது என்ற காரணத்தால் அப்போது நிலவரி வசூலிக்காமல் தள்ளி வைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு தேர்தல் நடந்தது, நீங்கள் வந்து விட்டீர்கள். அடுத்த கூதல் நிலவரியை மழை, வெள்ளம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் 1978-79 ஆம் ஆண்டு வசூலிக்கலாம் என்று நீங்கள் தள்ளி போட்டீர்கள். தயவு செய்து இதையும் மாற்றி விடுங்கள்.

நிலவரி மூலம் ரூபாய் 4.75 கோடி வரவிருக்கிறது. இதிலே, கூடுதல் நிலவரி எதிர்பார்ப்பது 2.35 கோடி. ஆக மொத்தம் 7 கோடி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நீங்கள் போட்டிருக்கும் பட்ஜெட்டோ 849 கோடி. இந்த ஏழு கோடியை தள்ளுபடிசெய்வதால், என்ன குறை வந்துவிடப் போகிறது. இன்றைக்கு விவசாயிகள் பல்வேறு வகைகளிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். வெள்ளம், புயல் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எச். பாண்டியன்) :
பேரவையின் அனுமதியோடு இன்னும் சிறிது நேரத்திற்கு இந்தக் கூட்டத்தின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. மா. மணிமாறன் : நீங்கள் வேண்டாத நேரத்தில் பூச்சி மருந்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். வேண்டாத நேரத்தில் உரத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். இன்றைக்கு உங்களிடம் வைக்கப்படும் கோரிக்கை நிலவரி நீக்கப்பட வேண்டுமென்பது. 1929-ல் ஆங்கிலேயர்களே நீக்கியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் கலைஞர் புஞ்சைக்கு வரியை ரத்து செய்திருக்கிறார். அதுபோன்று விவசாயிகளுடைய

1979 ஏப்ரல் 7]

[திரு. மா. மணிமாறன்]

நிலங்கள் முழுவதற்கும் நில வரி நீக்கப்பட வேண்டும். இந்த வரியிலிருந்து அரசுக்கு 6-3/4 கோடி ரூபாய்தான் வருகிறது. அந்த ரூபாயை எதிர்பார்க்காதீர்கள். இல்லை என்றால் இன்னொரு அருப்புக்கோட்டையை உருவாக்கி குண்டடி பட்டவர்கள் காதில் ரகசியம் சொல்லும் நிலைமையை முதல்வர் உருவாக்க வேண்டாம்.

அரசு துறையில் பல்வேறு நேரங்களில் உச்சவரம்பின்கீழ் லாண்ட் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது எடுத்தது தெரியாமல் பல விவசாயிகள் நெல்லை முதலாளிக்கு அளந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நில ஒப்படைப்பிற்குப் பின் முதலாளிகள் செய்கிற தவறால் ஏழை விவசாயிகள் அரசு நிலத்தை எடுத்த ஆண்டிலிருந்து ஒப்படைப்பு செய்த ஆண்டு வரை உள்ள தீர்வையை விவசாயிகள் அளக்க வேண்டி இருப்பதால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதுபற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த ஆண்டில் 1978-79-ல் எடுக்கப்பட்ட நிலம் ஏறத்தாழ 98,000 ஏக்கர் நிலம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே அரிசனங்களுக்கு 21,000 ஏக்கர் நிலமும், பழங்குடியினருக்கு 25,000 ஏக்கர் நிலமும், ஏனைய சமூகத்தினருக்கு 52,000 ஏக்கரும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லாண்ட் கொடுப்பதில் டாக்டர் கலைஞர் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு நிலம் பெறுவதில் ஆறாவது இடத்தில் இருந்தவர்களை இரண்டாவது இடத்திற்கு மாற்றினார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினர் தவிர மற்றவர்களுக்கு 52,000 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்த ஆட்சியில். இது நியாயமா? இதற்கு என்ன காரணம்? அதிகாரிகள், கர்ணம் ஆகியவர்களைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு பிணாமியாக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு இது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு அந்த நிலத்தைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனைப் பட்டா பல்வேறு நேரங்களில் அளிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே நிதானமாகச் செல்வதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிதானமாகச் செல்லும் அதே நேரத்தில் நிறைவாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூடலூர் பகுதியில் நிலங்களைக் கொடுக்கும்போது சில அரிசனங்களுக்கு கூட புறம்போக்கு நிலத்தை விட்டுக் காணி

[திரு. மா. மணிமாறன்]

[1979 ஏப்ரல் 7]

பண்ணக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. வருவாய்த் துறையினரும் காவல் துறையினரும் அங்கு சென்று அவர்களைக் காலி செய்த போது அரிசனக் குடும்பங்களை அல்லல்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டது. பெண்களிடத்தில் தகாத முறையிலும் நடந்து கொண்டதரல் லூயில் என்பவர் மண்ணெண்ணெய் உபற்றிக் கொண்டு தற்கொலை செய்துகொண்டார் இந்த ஆட்சியில்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள். ஐந்து நிமிடத்திற்கு மேல் ஆகிவிட்டது.

திரு. எஸ். வி. இராமசாமி : *

திரு. மா. மணிமாறன் : ஒன்றே ஒன்றைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சுடுகாட்டுப் பிரச்சினை முக்கியமான பிரச்சினை. அந்தப் பிரச்சினைபற்றி காவல் துறைக்காக முதல்வர் அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், முன்னவர் அல்லது அரிசன நல அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இரு துறையும் காரணம் அல்ல உங்கள் துறையாகிய வருவாய் அலுவலர்கள் சுடுகாடு கஸ்டமரிசைட் ஜாதி இந்துக்களுக்குத் தான் உண்டு என்று கூறி அரிசனங்களை தடுக்கிறார்கள். அதிலே நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். பதில் உங்களுடைய (மணியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. என். கிட்டப்பா : *

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. பி. எக். பாண்டியன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ். வி. இராமசாமி பேசியதையும் அதற்குப் பிறகு திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் பேசியதையும் நீக்க வேண்டுமென்று ஆணையிடுகிறேன்.

பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, 1979-ஆம் ஆண்டு, ஏப்ரல் திங்கள் 9 ஆம் நாள் திங்கட்கிழமை காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-36 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக் கிணங்க உத்தரவிற்பெற்றது.